

Domoljub

v Ljubljani, 17. marca 1937

Leto 50 • Štev. 11

Kmetijske zbornice dobimo

Pred kratkim časom je izdala vlada uredbo o ustanovitvi kmetijskih zbornic. Ustanovitev kmetijskih zbornic je za kmetski stan brezvonomo zelo velikega pomena. Da smo prišli vendarle enkrat do te tako važne ustanove, je bilo treba dolgoletnega boja in mnogo naporov. Ker pa je na svetu že pač tako, da ima samo takrat stvar res pravo vrednost, ki je bila pridobljena z mnogimi žrtvami, bomo znali tudi mi kmetijsko zbornico ceniti v taki meri, kot to taka ustanova zasluži. Kmetijska zbornica bo naša bodoči kmetijski parlament; njen blagojevanj vpliv se bo pokazal že v bližnji božičnosti.

Drugi stanovi so imeli že zdavnaj svoje zbornice. Tako imamo zbornico za trgovino, obrt in industrijo; delavci imajo svojo delavske zbornice. Razni inteligenčni krogi, kot odvetniki, zdravnikti itd., imajo prav tako svoje zbornice. Vsak stan je uvidel, da so zastopane njegove koristi najbolje samo v takih stanovskih organizacijah, kot so zbornice. Samo kmetski stan, ki je najstevnejši, najvažnejši in najmodnejši stan v državi, je moral tako dolgo žekati, da se mu je njegova dolgoletna želja vendar enkrat izpolnila. Nekaterim ljudem in stanovom, ki živijo v glavnem na račun kmeta, so bile kmetijske zbornice že od nekdaj trn v peti in zato so stvar tudi tako dolgo zavlačevali.

Kmetijske zbornice bodo znatno vplivale na izboljšanje položaja kmetskega stanu. Seveda pa ne sme pri tem nobeden misliti, da bo vsled tega kriza kar čez noč rešena. Da odpravimo vse nedostatke, potrebujemo časa in zopet časa. Naše gospodarstvo je tako zavojeno, da bo treba še precej časa, predno ga spravimo zopet v red. Razni režimi za časa diktature so spravili naše gospodarstvo, zlasti pa kmetijstvo, popolnoma na rob propada. Obupavati vsled tega ne smemo, ampak iti samo pogumno na delo, ker se bo dalo vse popraviti. Samo v vztrajnem delu je naša rešitev. Najboljše jamstvo za to pa je kmetijska zbornica.

V zbornicah se bodo razpravljala predvsem vprašanja, ki se tičejo kmetskega stanu; tako bodo zbornice najboljši tolmač upravičenih zahtev in želja našega kmeta napram javnim oblastem. Zbornice bodo lahko koristno in smorenno delovalne pri naši trgovinski politiki. Ko se bodo sklepale trgovinske pogodbe z raznimi državami, bo mogoče marsikaj koristnega napraviti tudi za naše slovensko kmetijstvo. Dosečaj smo bili v tem pogledu dostikrat po nepotrebrem zapostavljeni, kar nam je bilo v veliko gospodarsko škodo. Obenem bodo zbornice sodelovalce z banskimi upravami, pokazale bodo pravo stanje našega

kmetijstva in pa tudi pot, po kateri pridemo do končnega izboljšanja kmetijstva. Pa tudi še mnogo drugih nerešenih vprašanj, ki se tičejo našega kmeta je pred nami, in tako čaka zbornico na tem polju mnogo koristnega in hvaležnega dela za napredok in dobrobit kmetijstva. Važna naloga zbornic bo, da bodo znale spraviti v pravi sklad svoje koristi s koristmi splošnosti, tako da bodo zadovoljni vsi stnovi. —

Poudariti je treba, da nas sedanja uredba o kmetijskih zbornicah ne zadovoljuje popolnoma. Vsa določila te uredbe ne odgovarjajo našim razmeram in zato bo treba še marsikaj spremeniti in izboljšati. Prepričani pa smo lahko, da se bo to tudi zgodilo. Zaenkrat popolnoma zadostuje, ako navedemo samo nekaj določil te uredbe.

Vsaka banovina dobri svojo zbornico, ki se ustanovi v glavnem mestu banovine. Kmetijske zbornice se ustanavljajo za zastopanje, zaščito in pospeševanje interesov kmetijstva. Delokrog zbornice je označen predvsem z dejstvom, da je posvetovalno telo državnih in samoupravnih organov. Zbornice so javnopravne ustanove, ki imajo lahko tudi svojo imovino itd. Vsaka zbornica dobri statut in pravilnik. —

Naloge zbornic so mnogovrstne; predvsem zastopajo koristi kmetijstva.

Iz lastne pobude ali pa na zahtevo državnih ali samoupravnih oblasti proučujejo vprašanja, ki se nanašajo na vse kmetijske panoge. V teh vprašanjih predlagajo pristojnim državnim in samoupravnim oblastom svoja mnenja

in predloga. Nadalje morajo dati svoje mnenje o naštih zakonov, uredb in pravilnikov, ki so pomembni za kmetijstvo in gospodarstvo sploh. V njihov delokrog spada nadalje vzdrževanje in upravljanje ustanov, zavodov in razstav za pospeševanje vseh kmetijskih panog in ustanov za vzgojo svojih pripadnikov in kmetijske mladine, kakor tudi ustanov splošne kostri. —

Na zahtevo strank predlagajo večake in strokovnjake za strokovna mnenja. Oblastem predlagajo predstavke in pritožbe radi zaščite kmetijstva ter gospodarstva sploh itd.

Pripadniki zbornice so: Posestniki kmetijskih in gozdnih posestev, ki so obvezani plačati zemljarinu, zakupniki in uživalci kmetijskega in gozdnega posestva, živinorejci, čebeljarji, ribiči in podobno, če jim je kmetijstvo glavni poklic in te svoje pripadništvo zbornici sami prijavijo.

Zbornični organi so: zbornični svet, izvršilni svet, izvršilni odbor, nadzornstveni odbor, disciplinski odbor, stalni in specialni odbori, predsedništvo ter končno zbornični urad in njegove ekspoziture.

Nadalje govori uredba o volitvah članov zborničnega sveta. Nadzorstvo nad zbornico ima ban, vrhovno nadzorstvo pa kmetijski minister.

Kot že rečeno, bo treba na uredbi še marsikaj spremeniti, da bo res potrebam in željam našega kmetijskega stanu popolnoma ustrezala. Pa tudi ko bo začela zbornica že delovati, bo treba še marsikaj popraviti in izboljšati. Vsak začetek je težak in tudi ta ne bo lahek. Zato pa je potrebno, da se udejstvuje pri tem važnem delu vsak posameznik po svojih močeh in zmožnostih. Od načina dela bo odvisen tudi uspeh zbornic.

Ali nevednost - ali zloba?

»Kmetski list« je dne 10. marca objavil uvodnik »Vse mati kmetska je zibala...«, na katerega je treba odgovoriti. To pa iz vzroka, ker vzame zaradi kmečkega imena in navidezno kmečkega stališča »Kmetski list« v roki marsikak kmečki človek, ki zaradi nepoudenosti ne more sam ugotoviti, da li je to, kar bere, resnica ali laž.

Gotovo je nešteto izobražencev, ki bi mogli bolje od mene dokazati neresnično trditve omenjenega članka, vendar želim, naj se objavi moj odgovor, kot odgovor ne študiranega kmečkega fanta; to pa zato, ker bi se tudi pisec navedenega članka, čeprav bi bil kmet — kar pa ni, vsaj tako lahko kot jaz poučil o resnicah glede predmeta, o katerem piše.

Clankar razpravlja o tem, kdo je tvorec slovenske kulture in trdi dvoje

velikih neresnic: da je bil Rim (t. j. kat Cerkev) »vedno in tudi že davno, davno pred prebujenjem narodne zavesti proti ljudski in proti narodencu in da je bil Primož Trubar kmetski sin z Rašice,« da je njega in »vse te ljudi (Dalmatina, Bohoriča, Krejca itd.) zibala kmetska matič ter da so oni s svojimi sodelavci z ustvaritvijo slovenske književosti položili temelje današnji slovenski kulturi.«

Clankar »Kmetskega lista« se sklicuje na pamet, zdrav razum in zgodovinsko resnico, — v resnici pa Rim le obrekuje in se za zgodovinska dejstva ne zmeni.

»Ta strašna slepota ali zloba, ali omejnost nas sili, da spregovorimo tudi v tem vprašaju in povemo resnico, kakor se nam kaže v zgodovinič (člankarjeve besede).«

Odgovarjati na prvo veliko neresnico,

iznešeno v navedenem članku, namreč: »Duh, ki je vel iz Rima, je bil vedno in tudi je davno, davno pred prehajanjem narodne zavesti, prediljudski in previnarenčni — skoraj ni trka. Kajti predvsebo se vsem znani Kristusovi naski, ki so edini veli in le vejejo iz posvega Rima, to je katolička Cerkev kot čevarice in kirkeljice Kristusovega evangelija! Vse krovce, ki so jih v raznih časih zagredili pesnarski posvetni, pa tudi cerkveni občasniki, izvračajo edino in tegu, ker se do takih niso nevzeli »duha, ki veje iz Rima«, in ki pravi: »Ljubi Boga nad vse svetega bližnjega po kot samega sebe in skoraj z meščem začenja, bo z meščem kočkan!«

Člankarji, ki si je upal zapisati: »Tako je Slovence na lastni zemlji postal brezpravna raja. To nam je bil der říman« — vprašam: ali upa trditi, da bi nemški in drugi nasilnik, ki so naše pradeče podijarmali, tega nihali storili, če ne bi delali pod pretvoso, da »Rim je krščanstvo? Ali nas ne uči tega zgodovina o velikih osvajateljih, ki niso bili pod vplivom »duha iz Rima«, temveč njegova sovršniki (na pr. Napoleon)? Ali so morda Nemci in Italijani danes, ko ne stoje pod vodstvom Rima, t. j. katoličke Cerkve, temveč pod vplivom poganskega Hitlerstva in fašizma, manj oblasti in nadvladja željni, kot nekdaj? In: ali upa člankar zanikati, da bi bila za ves svet najverjetnejša sreča, če bi se vsi v resaci držali duha, ki veje iz Rima, to je krščenskega evangelija, nauka ljubezni do bližnjega?«

Druga velika neresnica v omenjenem članku je trditev, da so bili Primož Trubar in njegovi sodelavci vsi sinovi kmečke matere in da so oni z ustvaritvijo slovenske književnosti položili temelje današnji slovenski kulturi.

Kar so Primoža Trubarja tiče, je zgodovinska resnica, da je bil Trubarjev oče »mlinar, tesar in cerkveni klučar« — ne pa kmet! (Glej »Trubarjev zbornik«, str. XII.). Da je vse Trubarjeve sodelavce, ki so med Slovenci obenem z njim in za njim razširili protestantsko vero, »xibala kmetska mati in so hali v slovenskih domov«, je ravno toliko res, kot da bi trdili, da je vse katoličke javne delavce med nimi xibala meščanska mati, in da niso izhali iz slovenskih domov. Ni eno, ni drugo ni resnica.

Da dobro naši kmečki ljudje vsaj nekoliko vpogleda v resnično Trubarjevo mišljene in v vzroke, ki so ga nagnili, da je začel izdajati tiskane slovenske spise in s tem zares položil temelje slovenski tiskarni in besedi, poglejmo, kaj piše o tem, v že omenjenem »Trubarjevem zborniku« dr. Fr. Ilešič, ki je priznan vseuniverzitetni profesor, in ki bi nam do smrti zameril, da bi mu rekli, da je pod vplivom »duha iz Rima«.

O Trubarjevi mladosti piše: »V teh težkih časih si pogrebal zadovoljnost slovenskega kmetsa; gradič ma je bil rzel »staro pravdo«; kmeti se je (1515) drgnil proti svojemu gospodu, bat ludi v Trubarjevi dolenjski domovini, a popoln poraz te kmetske brune je moral zeti deček Trubar. Bilo je takrat ročni med bojem zoper Turke, med bojem zoper gradiča in med bojem zoper papista. Trubar se je udeležil boja zoper papista« (str. VI). In nadaljuje piše dr. Ilešič: »Trubar je primarstvo krvic, ki so se godile kmetskega ljudstva, a na drugi strani je obratno (brezpopojno) obsojal socialno kmečko demokratičnost« (str. XVI). Dr. Ilešič tudi ugo-

50.000 otrok brez staršev in brez zaščite

Ze dalje časa javljajo nekateri angleški posebni poročevalci v Španiji, da srečujejo pogostostkrat skupine malih otrok, ki vse izgrevajo in od bede in stribu napol divji izvijejo okrog bojnih drti in štejejo živelja. Dopisnik »Daily Mail« je poročal, da je na poti v Maqueda, nedaleč od fronte, v neki polpodprt kolbi med rujevinami našel 5 otrok, ki so od mraza umrli. Poročevalec »Times« pripoveduje, da se nahaja po votlinah gorovja Guadarame Navacerrane, Los Molinos in Cercedilla veliko število zapuščenih otrok, od katerih jih je mnogo zmrznilo. Dopisnik sam je našel kupe zmrznjениh otroških trupel.

Te strašne ugotovitve so opozorile evropsko javnost na problem, ki ga dosedaj takoj rekoč niti opazili niso: na bedo, v katero je državljanska vojna v Španiji vrgla na tisoče in tisoče otrok, katerih starši so bili neusmiljeno pobiti od rdečih tolpl ali pa odgnani neznanom kam. Po najnovejših podatkih je zares najmanj 50.000 otrok, ki tavajo sedaj okrog po Španiji brez staršev, brez hrane, brez obleke, brez vsake zaščite, brez vsake ljubezni... V rdečem delu Španije so odpravili vse ustanove, ki so se prej bavile z zaščito otrok. Tako sedaj nikogar ni, ki bi se brigal za otroke,

med katerimi so štiri, petletni otročiči, ki se pač morajo potepati po ulicah in cestah podeželja, iskajoč hrane in zavetja pred trdo zlino. Po največ teh bednih otrok se najde vedno v bližini front, kjer imajo pač upanje, da najdejo kakšen koštek živeza. V tistem delu Španije, ki so ga zasedli nacionalisti, so sedaj organizirali posebne ustanove, ki so si stavile dolžnost, da isčejo te bedne otročiske in jih spravljajo v zasebne hiše ali bolnišnice in silotinice, kjer še sploh obstajajo in jih rdeče tolpe niso pozgale. Na tisoče teh otrok je prišlo med nacionalistične vojake, kjer so jih lepo sprejeli in skušajo za nje skrbeti. Ganljivo je gledati navidezno surove vojake, kako nežno se brigajo za otročiske, ki so pribetali k njim in kako vsak skuša svojega otroka, ki ga je vzel v oskrbo, ščiti pred mrazom in mu nuditi nekoliko utehe. Dan za dnevom se med temi tavajocimi otroci odigravajo strašne žaligre, ker vsi niso tako srečni, da bi prišli v območje nacionalističnih čet, kjer so rešeni največje bede, marveč čestokrat pridejo celo v ogenj, ali pa polegajo ob potek, kjer ali zmrznejo ali pa od gladi in bolezni, ki jih morijo, umrejo.

tavljiva, da je kmečki »poročilo leta 1573 nastalo v kraju, kjer protestantizem ni bil razvit.«

Kaj pa Trubar in slovenski narodni pokret?

Dr. Ilešič pravi v »Trubarjevem zborniku« (str. XIX.): »O rodoljubju v romantičnem (romantični piše iz ljubezni do jezika!) smislu ni goroviti pri Trubarju... S tem je že tudi označeno njegovo stališče do jezika. Jezik mu je le sredstvo; zato voli tisti jezik, ki kot sredstvo najbolj služi konkretni (določeni) verki, to je slovenski jezik, in sicer domače narečje. Več ko verjetno je, da bi Trubar ne bil pisal slovenski, ko bi ljudestvo smelo tudi nemški in bi moglo v nemškem jeziku sprejemati evangeljsko vero. Izredno podpirajo naši protestantski pisatelji, da zato pišejo slovenski, da bi jih umeli tudi tisti, ki ne snajo nemški ali latinski.« Tako je zapisal dr. Ilešič.

S tem je pojasnjena tudi resnica o Trubarjevi narodni zavesti, ki jo proslavlja člankar »Kmetskega lista«. Res je Primož Trubar utemeljitelj slovenske tiskane besede, ne pa slovenskega narodnega gibanja in ne kmečke stanovske zavesti. Trubar je bil v tem mišljenju le goreč glasnik protestantske vere, ki so jo pri nas podpirali predvsem nemški plemiči. A o njih pravi dr. Ilešič: Zgodovini bije v obraz, kdor imenuje onodobne Turjancne, Turne, itd. slovenske ljudi. Ne na slovenskem, ampak na (protestantsko) nemškem stališču stoji tisti, komur so to »najlači plemenitaši... S tega stališča morejo obratno takisto Nemci naše reformatorje imeti za

»svoje, saj so bili nemško reformacijo — (str. XXV.). Bog ve, če se ne bi Slovenci še bojili ponemčili, še bi postali protestanti, ker bi bili tako edino pod vplivom Nemcev — ne pa tudi »Rima«!

»Viri slovenske kulture« torej niso v protestantskem gibanju, niti v »drobni ljubljani narodni pesmi iz 15. stoletja, ki je še ohranjena,« temveč segajo daleč nazaj, v dobo življenja in delovanja sv. Cirila in Metoda, ki sta dala starim Slovenom lastno pisavo in prve knjige, pisane v njih jeziku. In vendar sta bila to človeka, ki sta bila vsa preizvedla »duha, ki veje iz Rima.« Britanski in drugi spomeniki so dalje dokaz, da se je tudi pred Trubarjem že slovensko pisalo; da pa ni bilo pred njimi slovenskih tiskanih knjig, je velik vzrok pač dejstvo, da se sega začetek tiskarstva komaj nekaj pred Trubarjevo dobo.

Toda mi pastišmo Trubarje zasluge, ki jih res ima, a pošten pisec in pošten list ne sme pisati o vsem tem tako, da se more redi: »Kolikor vrstic — toliko neresnic!« Zar vseh neresnic ne morem tu ugotavljati, ker bi bilo preobčirno.

Sploh pa bi se list, ki boče biti kmečki list, ki boče biti glasilo slovenskega kmetskega ljudstva, ne smel sponzabiti tako daleč, da bi tako surovo napadel katoličko Cerkev, katere služabniki so za slovensko kulturo in slovensko kmečko ljudstvo storili brez dvoma neizmerno res kot — Kmečki liste.

Mogoče smem pristaviti še to: Vse doslej sem bil pristaš in zagovornik enotnega kmečkega gibanja, brez ozira na ostale nazore. Toda list in ljudje, ki verska čuvstva vedene kmečkih ljudi tako žalijo in pitajo nepočeno ljudstvo z lažmi namesto z resnicami — nimajo pravice govoriti in pisati o »enotnem« stanovskem kmečkem gibanju, in smo vsi, ki res iskreno želimo kmečkemu stanu dobro, priljubi tak list in take ljudi odklanjati in pred njimi ljudi — svariti! — Tone Bantan.

GOSPODARJI! GOSPODINJE!
MANUFAKTURNA TRGOVINA
Janko Češnik
LJUBLJANA - LINGERJEVA UL.
Vam sodi vsakovrstno občilico blaga po
najnižji cenah. Velika izbera sukna
in blaga za nevestine opreme!

V vsako hišo Domoljuba!

KAJ JE NOVEGA

OSEBNE VESTI

d Za ravnatelja gimnazije v Murski Soboti je imenovan profesor inž. Ivo Zobec.

d 90 letnico življenja je obhajala te dni Franciška Peterlin, p. d. Poljančeva mati, v Ribnici. Naj jo Bog ohrani do skrajnih mej človeškega življenja!

d Občni zbor Narodne banke je bil dne 7. marca v Belgradu. V upravnem odboru je bil med drugimi izvoljen tudi Slovenec Ivan Avsenek iz Ljubljane.

d Nekaj jubilejev slovenskih duhovnikov. Biserno mašo bodo letos obhajali sledeči duhovniki ljut'janske škofije: Ivan Sušnik, stolni kanonik v Ljubljani; Janez Molj, upokojeni župnik v Kamniku; Anton Šmidovnik, župnik v Prečni pri Novem mestu. Zlato mašo pa bodo obhajali: Andrej Česenj, župnik v Podgradu pri Novem mestu; Janez Hladnik, župnik in dekan v St. Vidu pri Stični; Gustav Schiffner, upokojeni župnik na Bregu pri Kranju; Ignacij Zupan, župnik v Predosljah pri Kranju; Janez Müller, župnik pri D. M. v Polju; Franc Pokorn, upokojeni župnik na Breznici. Po smrti pok. prelata Tomo Zupana je senior duhovnikov ljubljanske škofije nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič, ki je v 87. letu starosti, v 64. letu duhovništva in bo letos v septembru dopolnil tudi 40 let, kar je bil posvečen za škofa. Po letih starosti je dva meseca mlajši od njega Jožef Boršnar, upokojeni župnik v Mostah v Ljubljani. Najstarejši aktivni duhovnik ljubljanske škofije pa je Josip Lavtičar, župnik v Ratečah-Planici, ki je v 86. letu starosti in v

VINA Vam audi Centraalna vinarna, Ljubljana.
v svoji posodi najugodnejše.

62. letu duhovništva. Najstarejši slovenski duhovnik sploh je sedaj Matej Rebolj, upokojeni župnik v St. Vidu pri Vipavi, doma iz župnije Kranj, ki je eno leto mlajši od pok. prelata Zupana, torej v 97. letu starosti in mu manjka le še dve leti do železne maše. Najstarejši od slovenskih duhovnikov, bivajočih na ozemlju naše države, pa je Blazij Grča, upokojeni župnik v Senčurju pri Kranju, duhovnik goriške nadškofije, ki je v 92. letu starosti in v 68. letu duhovništva.

DOMAČE NOVICE

d Muhati marec. Letošnji marec je že v prvih desetih dneh prav bogat na dežju in ga je že doslej padlo skoraj toliko, ko zadnji dve leti ves mesec marec. Doslej pa še ni večje nevarnosti kakih hujših povodnj. Ljubljana je v svoji strugi zvrhana, toda nikjer, niti v Crni vasi in Lipah, se še ni razlila po travnikih in njivah. Oni večer je začelo močno bliskati in grmeti. Prav zgodnji pojavitvski in treski. Po okoliških hribih je izginil sneg. Sv. Ahae in Kureček kažejo svoja rebra. Zadaj v smeri proti Kočevju pa so gozdovi prav močno pobeljeni, kar je znamenje, da je v gotovih krajinah močno snežilo, posebno okoli Kočevja. Zadnje deževje je povzročilo, da so morali ono soboto na Spici zapornice odpreti in zato ureditvena dela v strugi Ljubljance popolnoma počivajo.

d Za ustanavljanje vnovčevalnih zadrug se, kar je seveda razumljivo, ne zavzema »Trg. list.« Zahteva po vnovčevalnih zadrugah je bila namreč sprejeta na zadnjem občnem zboru kmetske zveze v Ljubljani. »Trg. list.« pravi med drugim, da je treba najprej skrbeti za izboljšanje kakovosti pridelkov, ki naj natančno ustrezajo nabavnim pogojem. S tem se bo izboljšala cena pridelkom in ustvarila osnova za — kasnejše vnovčevalnice. — Ranjki dr. Krejči je nekoč dejal, da je pri vsaki ustanovi največja umetnost začetek. Drugo pride samo ob sebi! Torej začeti je treba!

d Za kadilee. Uprava državnih monopolov je objavila, da uvede še dvoje vrst cigaret »Hercegovino« in »Bled«, ki bo imela ustnik za filtriranje dima.

d Oblastni odbor Rdečega križa je zboroval 14. marca v Ljubljani. Zborovanje je vodil predsednik dr. Krejči, ki je med drugim povedal, da ima Rdeči križ nad 13.000 članov in nad 19.000 naračnjakov. Glavni odbor je izdal za nabavo sanitetnega materiala v zadnjih treh letih skoraj deset in pol milijona dinarjev. Pri obravnavi o poročilih so se oglastili k besedi gg. dekan Tomazič iz Trebnjega, katehet Verbanjšek iz Dolnje Lendave in profesor Janko Sever z Ježice. V svojih govorih in pripombah so nagašali, da bi se moralno društvo Rdeči križ bolj zanimati za vzgojo naših podeželskih sa-

Pri temponematu, grijanju in toplosti.

Oglas je registr. pod S. St. 1583 od S. XII. 1936.

marijanov. Podeželsko ljudstvo potrebuje samarijanske vzgoje in se hvaležno odziva vsem tečajem, tako da se celo vodeči zdravnički čudijo. Tisti, ki so v fronti Rdečega križa na deželi, vedo, kako težko občuti ljudstvo pomanjkanje propagandnega gradiva in nujno potrebnih samarijanskih potrebščin. V nadaljnji razpravi je predsednik dr. Krejči izjavil, da bo društvo Rdeči križ poskrbelo za dovoljno propagando, za propagandne filme, pa tudi za nabavo obrambnih sredstev proti modernim vojnim nevarnostim.

d Število uradniševa raste. Po podatkih finančnega ministrstva je bilo število jugoslovanskega uradništva v letu 1936/37 slednje: drž. uradnikov 212.634, drž. uradnikov pri banovinah 47.278, drž. upokojencev 65.631, skupno 325.543; banovin. uradnikov 12.787, upokojencev 782, skupaj 13.569; invalidov (osebnih in druž. članov) 69.827. — V letu 1935-36 je bilo državnih uradnikov in upokojencev 316.959, banovinskih uradnikov in upokojencev 13.078, invalidov z druž. članji pa 70.142.

d Kaj pa mi, ali se bomo zadovoljili s skromnim pavilijonom? Nad 80 milijonov dinarjev bo stala nova splošna bolnišnica, ki so za njo Zagrebčani že dali izdelati potrebe načrti. Država bo k tem stroškom prispeval večji del, občina pa bo morala dati zemljišče zastonj.

d Ali besto res pustili propasti slovenske vinorodne gorice? Uvažanje banatskih vin in podražitev modre galice sta dve glavni hibi, s katerima se mora vsaj v zadnjem času boriti naše vinogradništvo. Kar pa je najžalostnejše, je pa to, da so ta banaška vinostikrat — posebno tista, ki jih vozijo k nam — še dosti slabša, kakor pa naše vino, ki ga v Slovenskih goricah dobivajo iz šmarnice. Naši vinogradniki pa na ta račun ne morejo izvzeti drugam niti svojih najboljših vrst vina. Druga nešreča je, kakor rečeno, podražitev modre galice za celih 30%. Napovedujejo pa še večje zvišanje te cene. Ker si mnogi od naših vinogradnikov ne morejo kupiti galice za škropiljenje svojih vinogradov, so prisiljeni puščati vinorodne gorice v nemar in mirno čakati njihovega propadanja. To je velik udarec posebno za tiste, ki jim je vinogradništvo edini njihov vir dohodka. Tuja vina pa poleg tega jemijojo našim domaćinom dosedjanji sloves.

d Služkinji je odrezala lep lac. Zaradi ženskih las sta prišli pred sodišče v Zagreb dve: gospodinja trgovka Marijana Bogadi in njeni služkinja Julka Bablč. Prva je bila obtožena, druga pa tožiteljica. Gospodinja je hotela svojo služkinjo na vsak način pre-

Bulgarski pevski zbor »Rodna pesem« je prišel v Ljubljano, kjer je imel velik koncert. Bulgarske pevce so povsod navdušeno sprejeli. Naša slika je narejena na ljubljanskem kolodvoru.

pričati, da bi si dala odrezati dolge lase in narediti modernejšo frizuro. Ker ni šlo z besedo, je gospodinja vzela škarje in služkinji odrezala šop las. Tej ni preostalo drugega, kakor da je šla k brivcu in si tam dala odrezati še ostale lase. Potem pa je šla točit gospodinjo, vendar pa ji sodišče ni priznalo nobene odškodnine, ker se ji baje ni posrečilo dokazati, da ji je gospodinja v zli nameri odrezala lase.

d Za tehnični institut ljubljanske univerze. V finančnem zakonu ima prosvetni minister pooblastilo, da lahko najame dva milijona dinarjev posojila za novo zgradbo tehničnega instituta tehnične fakultete v Ljubljani.

d Kaj vse ljubezen st'ri. Spodnjo ustnico si je odrezal dvajsetletni fant Mijo Jocič iz Banjaluke, ker mu ni bilo dano, da bi svojo izvoljenko poljubil. S svojim dekletom se je sestajal pri neki ženski skrivači, ker dekletovi starši niso fanta preveč čistili. Nazadnje je bil tako užaljen, da je potegnil iz žepa navaden pipec in si odrezal ustnico. Dekle pa je hotelo fanta prepričati, da ga v resnici ima rado in si je z lesenim vrtenjem predrl grlo. Poskus samomora pa ji ni uspel, ker so hitro poklicali zdravnika in se oba nahajata že izven vsake nevarnosti.

d Lanski pridelek dalmatinskega vina je znašel 641.300 hektolitrov. Od tega je bela vina 180.100 hektolitrov, črnega pa 461.200 hektolitrov. Prejšnje leto pa so ga pridelali 270.000 hektolitrov več. Z vinogradji je v Dalmaciji posajenih 49.000 hektarjev zemlje.

d V Perziji ni posla za naše delavce. Že pred enim letom se je neka angleška tvrdka, ki sodeluje pri graditvi transiranske železnice obrnila na naše socialno ministrstvo, da bi dobila dovoljenje, da nabere 100 (sto) naših dobrih specialistov zidarjev, klesarjev in rudarjev, ki bi opravljali določena dela. Ta skupina delavcev je že pripravljena za odhod v Iran in s tem je tudi že zadočeno naročilom te angleške tvrdke. Podjetja, ki grade transiransko železnicu, sedaj ne rabijo več novih delavcev in so zato vse vesti o zbiranju naših delavcev za perzijski Iran popolnoma netočne.

d O denarju in plačilu ni bilo ne duha ne sluba. Agent z nakupovanjem bosanskih požev je prevaril mnogo trgovcev v Bosni, zlasti pa v Banjaluki. Lani se je namreč pojavil tamkaj neki agent, ki je z različnimi trgovci sklenil pogodbo za nabiranje in posiljanje požev v Francijo. Trgovci so res nasledi in posiljali v Francijo kar cele vagonne požev. Samo en trgovec je postal v Pariz 13 vagonov. Toda o denarju in plačilu ni bilo ne duha ne sluba, nakar se je trgovcem le zazdeло sumljivo. Začeli so se za tujega agenta zanimati in zvedeli so, da ni imel sploh nobenega kapitala ter se je kmalu tudi umaknil iz Francije v Švico, odtot pa v Nemčijo. Težava pa je še v tem, da se mnogo tvrdk v inozemstvu res zanima za požev, pa so trgovci zaradi takih izkušenj postali oprezeni in nočajo kar tako nabirati in zbirati požev.

d Zopet so podrli evharistični križ. Bogoskranske roke so se spravile nad evharistični križ v Cerknici in ga v temni viharni noč od prejšnjega ponedeljka na torek odzagale. Ta žalostna vest se je bliskovito razširila od vasi do vasi in med vernim ljudstvom zapustila mučen vta. Oročniška patrulja je naj-

prej z dvema občinska odbornikoma na licu mesta ugotovila sedanje stanje, nato pa pričela s poizvedovanjem za zločine. Evharistični križ, ki je bil slovesno blagoslovil maja 1. 1935., je stal na prijaznem gričku na Loškem, približno 1 km od cerkvice nad vasjo Odkrajnik ter je bil videti daleč na okrog. Križ, ki je bil eden najlepših v dekaniji, so obiskovali dan za dnevom častilci, ki so pred križem opravljali svojo pobožnost. Križ je bil tudi pred viharjem dobro zavarovan in v varstvo pred strelo montiran strelovod. In ta križ, to znamenje božje ljubezni do nas in naše ljubezni do Boga je postal žrtev zločinske bogoskranske roke. Neda se prav nič tajiti, da je bilo to organizirano delo podtalnih komunističnih elementov. Ce pa zločinci mislijo, da podrti evharistični križ ne bo več vstal, se motijo in za to jamčijo vsi, ki so to početje obsodili.

Mati, tvojemu spominu

(Za materinsko proslavo.)

Tvojemu spominu, mati
klanja se mladostni raj,
kakor soncu cvet na trati,
ko objema vigrad maj.

Mati, kaj si vse prebila,
ko za dom si se solzila!
Tvojemu spominu klanja
se slovenska zgodovina.
Gledala si razsejanja,
vzeli so Ti hčer in sina...
Spone, vzdihni in gorje!
Pokalo Ti je srce...

Tvojemu spominu klanja
se ljubezen, sre evotica...
Kakor zvoncek v časti pozvan
Ti slovenska govorica.
Ti si mi jo razodela,
ko si mi ob zibki peta.
Strašna mi je bol srca,
kadar tuječ jo lepič.

Mamica, v ljubezni Tvoji
grejejo se mi spomini. —
V dalji mrak, vihar in boji...
Se nam sij na pot v temini!
Vzor naj bo Ti žrtev sveta,
Mati tam iz Nazareta.
Bodi mladih juter zarja,
zvezda našega neba,
lučka mojega oltaria,
sonce srčnega srca.

Limbarski

d Radi peneverbe vodarinskih prispekov na Višu sta bila pred ljubljanskim sodiščem obsojena Gorjup Fran in Willenpart Fran vsak na 4 meseca in 10 dni strogega zapora ter izgubo častnih pravic za 3 leta. Gorjup mora povrniti 20.000, Willenpart pa znesek nad 1000 din.

d Poštenjakom svobode, razbojnike pa stalno pod ključ. Roparsko tolpo so prijeli nedavno v okolici Koprivnice na Hrvatskem. Med člani tolpe je tudi Ivan Golob iz Laskega, ki je star komaj 22 let. Tolpa je ropala po okolici vso jesen, ne da bi ji oročniki mogli priti na sled. Počenjalni so tudi grozdejatva in svoje žrteve mnogokrat mučili. Tako so decembra napadli v Virju vdovo učitelja in zahtevali od nje denar. Dala jim je 400 dinarjev, vse, kar je imela doma. Roparji pa niso hoteli verjeti, da je to ves denar in so začeli starko mučiti, da bi jim izdala skrivališče. Zvezali so jo in privezali na posteljo, nakar so ji z gorečo svečo žgali podplate. V strašnih bolečinah se je starka onesvestila in

se žele naslednje jutro zbudila. Roparji imajo na vesti nad sto vlosom in roparskih padov. — Tudi v Sloveniji so tu pa tam pričeli brezposejni mladiči in drugi delomrzični tolovaški nastopi, ki povzročajo mirne mu prebivalstvu strah in škodo.

d S ponarejenim ključem je odpr了解 znani vlosmilesi sredni dneva v Mariboru židerščeve trafiko, kakor da je lastnik. Nato je prebrskal vse predale, v katerih je našel 150 din gotovine in za 8000 din znak in kolikov. Končno je vrata trafike zopet lepo zaprli in odšel neznanom kam.

d Letošnje velikonočne počitnice za daje katoličke veroizpovedi trajajo od včetega 25. do včetega 30. marca.

d Občni zbor Slovenskega planinskega društva je bil dne 11. marca v Ljubljani. Društvo ima 5345 članov in uspešno deluje. Kakor nobeno leto, tako tudi v preteklem ni počivala negreča. Na veliko nedeljo je omagal v snegu in zmrznil Stanko Dolhar, 31. maja se je pri plezanju na Kalški gori smrtno ponesrečil akademik Bojan Lovša, 10. julija sta našla dva loveca v Kurji dolini pod Kalško goro že od 18. junija 1936 po grešanega abiturienta Srečka Vavpotiča, dne 29. julija pa so našli v Hudem grabnu tripli akademikov Vida Janše in Mladena Mikšiča, ki sta že par dni prej strmoglavlila v prepad pod Podi, dne 24. julija sta se pri plezanju v Severni Triglavski steni smrtno ponesrečili Savo Domicelj in Egon Lettner iz Maribora. Dne 9. avgusta pa je tudi v Severni Triglavski steni doletela smrt Avstrije Jos. Pfeiniča iz Beljaka.

d Železniški uslužbenec s 180 milijoni dinarjev. Ogromno dediščino v znesku 180 milijonov dinarjev bo podedoval železniški uslužbenec Mirko Arvoj v Bjelovaru. Izseljeniški komisariat v Zagrebu ga je namreč pozval, naj predloži dokaze, v kakem sorodstvu je z Ameriki umrlim Oresom Arvojem, ki je zapustil tako ogromno premoženje. Za dediščino pa se ni javil samo ta, temveč tudi že 13 drugih iz Belgrada in Niša. Vendar pa bo dobil dediščino, ker je pravi brat umrelga Amerikanca. Tudi potem ne namerava zapustiti svoje službe pri železnicni, pač pa bo delal toliko časa, da bo mogoč stopiti v pokoj. — Ali bi ne bilo bolj prav, da bi kdaj drugi dobil to mesto pri železnicni?

d Za tako nujne stvari pa toliko muje. Za ureditev Mure je finančno ministrstvo odobrilo nekaj manj ko dva milijona dinarjev. Ker pa je kredit mnogo premajhen za temeljito ureditev, so kmetje v vasi Zabniku, ki so največ trpeli ob vsaki povodnji, sklenili, da bodo pri ureditvenih delih izvrševali vsa dela sami in izravnati brezplačno. Nastaja pa težava, da se bo Mura, ko bo urejena na tej strani, začela razlivati na nasprotni. Oblasti so zato obljubile, da bodo dale izboljšati drugi breg Mure same s plačanimi delave.

d Ne smeš sedeti za drugega. Pred okrožnim sodiščem v Mariboru sta te dni stala dva prijatelja: 22 letni France Svajgelj iz Paradiža ter 32 letni Anton Majcen iz Vičancev. Na zatočno klop je spravilo oba preveliko prijateljstvo, ki je bilo tako požrtvalno, da je hotel Svajgelj celo v zapor namesto svojega prijatelja Majcna. Majcen je bil namreč svoječasno obsojen na zaporno kazeno. Dne 22. oktobra se je javil Anton Majcen v mariborski jetnišnici, da nastopi prisojeno mu kazeno. Ravnatelju jetnišnice se je pa ta Majcen zdel nekoliko mlad za svojih 32 let,

pa se je za stvar natančneje zanimal. Zelo je bil presenečen, ko je ugotovil, da to ni pravi Majcen, temveč njegov priatelj, 22 letni Švajgelj. Poslal ga je domov, sodišče pa je poklicalo pravega Majcena, da je svojo kazensam odseđel. Zaradi poskusa varanja oblasti pa sta se danes oba prijatelja morala zagovarjati pred sodniki. Švajgelj je dobil 14 dni strogega zapora, ki ga bo sedaj moral odseđeti sam za sebe, dočim je bil Majcen obsojen na 14 dni strogega zapora, pogojno za dve leti.

d »Mi čemo samo novac.« Dne 10. marca okrog polnoči so v Dolnji vasi pri Mirni peči pri Progarjevih širje tolovaji, ki so bili maškrani, slioma čez podstrešje vdrli v hišo in zahtevali denar. Družina šteje tri člane, t. j. dva že priletna fanta in staro bolehno mater. Domäč starejši sin je trenutno zbujen iz spanja misil, da so ga prijatelji prišli obiskat, zato jim je rekel, da naj si kar sami postrežejo, saj je v drugem koncu hiše vino in jedu na razpolago; toda roparji so zahtevali samo denar, češ, saj je pred kratkim plačal doto mlajšemu bratu. Ker pri hiši res niso k sreči imeli veliko denarja, sta brata roparjem to poudarjala, da lahko vzamejo vso pijačo, kolikor jo hajo doma in meso, magari, če vso živino iz hleva vzamejo, samo naj jim nič žalega ne store. Toda roparji so kljub temu zahtevali denar s hrvaškim narečjem: »Mi čemo samo novac, zato so brata siloma zvezali in še ranili povrhu, ker sta se do skrajnosti branila, stari materi so usta zamašili in jo vrgli na posteljo. Preden so odšli iz hiše, so enega brata razvezali. Še isto noč so potem v Lazu razbili zidanico in pokradli vino. Ze prejšnji večer, pravijo, so vaščani videli par sumljivih ljudi, ki so vedrili pod kozolcem. Roparjem morajo biti gotovo dobro znane razmere pri hiši, ker »icer ne bi bili tako predzni, saj hiša stoji sredi vasi.

d Ljubljanskim mestnim pogodbenim moškim uslužencem in dnevničarjem se zvišajo s 1. aprilom 1937 službeni prejemki, v kolikor ne prejemajo že višjih prejemkov na 900 Din, za primer pa, da so ti moški usluženci poročeni, se jim prizna še dodatek mesečno 150 Din, tako da bodo prejemali ti usluženci največ 1050 Din. Ta dodatek pa ne pripada onim poročenim moškim uslužencem, katerih žene so v službah in prejemajo mesečno več kot 150 Din. Mestnim pogodbenim usluženkam in dnevničarkam se zvišajo s 1. aprilom 1937 službeni prejemki, v kolikor ne prejemajo že višjih prejemkov na 800 Din. To zvišanje službenih prejemkov ne velja za pogodbene občinske babice, pogodbene poljske in gozdne čuvanje, snažilk in drž. upokojence, ki so v mestni službi. Nadalje se zvišajo delno tudi prejemki staroupoštevcev.

d Ker je kralje kure in med. Na Jesenicah se je lani od avgusta do jeseni pojavit drženat, ki je postal pravcati kokošji strah in spremen v lomilec v čebelnjake. Komaj 22 letni Bonča France je zgradil z ukradenimi deskami v gozdu nad Jesenicami leseno barako in se tam skrival. Ponoči pa je hodil na tatinke pohode. Odpiral je kurnike in čebelnjake. Iz 8 kurnikov je odnesel 32 kokoši, piščancev, petelinov in celo eno gos. Vlomil pa je tudi v 7 čebelnjakov, odkoder je odnašal razno blago in med. Medu je pokradel do 50 kg. Bonča je tip pravega podeželskega klateža in je bil že večkrat kaznovan. Pred okrožnim sodiščem v Ljubljani je bil sedaj obsojen na 14 mesecev strogega zapora.

d Ze deset dni ni zatisnil oči. V bolnišnico v Zagrebu je prišel pred kratkim 62 letni Jovan Malič in trdil, da že deset dni ni mogel spati,

Posvetitev novega belgrajskega škoła

Ono nedeljo je bil v Zagrebu posvečen v škofo novoimenovani belgrajski nadškof dr. Josip Ujičić. Ta lepa slovesnost je bila opravljena v cerkvi deškega semeniča na Salati v Zagrebu. Že pred 8 so se zbrali v cerkvi cerkveni dostojanstveniki in visoki predstavniki civilnih in vojaških oblasti. Obširni kor in zadnje klopi v cerkvi so zasedli gojenci semeniča, ki so tvorili močan pevski zbor 400 pevcev. Na lev strani cerkve so se zvrstili uradni zastopniki: ban dr. Viktor Ružič, minister za trgovino in industrijo dr. Urbanič, minister za socialno politiko Dragiša Cvetković, zastopnik pravosodnega ministra načelnik Dokrat Petrović, rektor ljubljanskega vseučilišča prof. inž. dr. Maks Samec, dekan ljubljanske bogoslovne fakultete prof. dr. Ehrlich in profesor ljubljanskega vseučilišča dr. Viktor Korošec, za zagrebško občino podžupan Teodor Kaufmann, za vojaško oblast poveljnik IV. armije v Zagrebu armijski general Pantelija Juršić. V posebni klopi so sedeli brate novega nadškofa Romuald iz Starega Pazina, Matko iz Ljubljane, Anton in se-

stra Gizela. Desne klopi v cerkvi so zasedli člani jugoslovanskega episkopata. Novega nadškofa je posvetil zagrebški nadškof dr. Ante Bauer, sopoavetitelja sta bila ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman in splitski škof dr. Kvirinal Klement Bonešač. Slovesni posvetitvi so prisostvovali: apostolski nuncij nadškof msgr. Hermenegild Pellegrinetti, nadškof koadjutor dr. Alojzij Stepinac in škofje: dr. Viktor Burič (Senj), dr. Anton Aksanović (Djakovo), msgr. Lajčko Budanović (Subotica), dr. Dionizij Njaradi (Križevci), dr. Ivan Tomažič (Maribor) in dr. Salis-Seewis (Zagreb).

Pred obredom posvetitve je s prižnico prebral papežev bulo o imenovanju dr. Josipa Ujičića za belgrajskoga nadškofa kanonik msgr. Barla. Vsa slovesnost je trajala do pol 11. Nato je krenil sprevod v deško semeniča, kjer je novi nadškof sprejemal čestitke odličnikov, prijateljev in znancev. Novi nadškof si je izbral za svoje geslo: »Misericordia et Veritas. (Usmilenje in Resnica).«

Bog daj novemu vladiki obilo blagoslova!

čeprav ni bil v življenu nikoli bolan, niti ga ni nikolibolela glava. Sedaj išče zdravila in odpomoči pri zdravnikih.

d Svinje kupujejo po hrvatskih sejmih Italijani. Povprašujejo zelo in so zaradi tega cene že poskočile za okrog 25%.

d Kateri okraj je imel lani največ požarov. Okraj Maribor desni breg, ki obsega področje istoimenske gasilske župe, uživa sloves med gasilci kot okraj z najvišjim številom požarov v vsej Sloveniji. Včeraj so je vršil občni zbor te gasilske župe in na njem je župnik tajnik prečital zanimivo požarno statistiko. Lani je bilo na področju te župe nič manj kot 78 požarov, in sicer 9 manjših, pri katerih ni presegla vrednost zgorelih objektov 10 tisoč dinarjev, 52 požarov je bilo srednjih, 9 večjih, 9 pa takih, da je vrednost objektov presegala vsoto 100.000 din. Požarnih katastrof v sredini v preteklosti lalu ni bilo. Večina požarov se je dogodila na Dravskem polju, posebno na področju občine Rače, ki je sploh znana po svojih pogostih požarih. Zgorelo je 30 hiš, 67 gospodarskih poslopij z inventarjem, 11 svinjakov, 7 stiskalnih, 3 drvarnice, 2 čebelnjaka, 2 gozda, 2 žagi, 3 skladišča, 2 delavnici, 1 klet, 1 viničarija, 1 kozolec, 1 avtogaraža, 25 vagonov sena in slame itd. Poleg tega je našel smrt v planem 1 človek, 5 pa jih je bilo močno opečenih, med njimi 2 gasilca. Poginilo je pri požaru 11 svinj, 1 krava in 150 kokoši. Pri 50 požarih je vzrok neznan, 5 se jih je pripetilo zaradi nepočenje, 2 zaradi strele, devet-

krat je bil ogenj podtaknjen, enkrat zaradi maščevanja.

d Nova leto so praznevali preteklo nedeljo naši muslimani, in sicer 1356. po številu. Pri proslavah so prvič sodelovali tudi muslimanke.

d Za druge po konstanji v ogenj. Sedem najst jugoslovenskih visokošolcev, ki so študirali v Pragi, se je prijavilo za prostovoljce na špansko bojišče. Po neklih vesteh so večina vsi izgubili na španskem bojišču svoje mlado življenje.

d Posetite manufakturne trgovine Kmečki magazin, Ljubljana, Krekov trg 10, ki Vas posreže najbolje.

d Državni proračun za leto 1937-38 je narodna skupščina v Belgradu sprejela s 177 glasovi. Proti je glasovalo samo 78 poslanec. Zdaj pretresa proračun še senat.

d Italija kupuje pri nas prešiče. Cene so na svinjskem trgu v zadnjem času skočile za 25 odstotkov. Za kilogram žive teže se je že dan pličevalo že Din 8.50 do 9 Din, pričakuje pa se, da bodo cene narasle še na 10 Din. Vzrok dviga cen je v tem, ker so začeli Italijani na veliko kupovati naše prešiče. Samo v zadnjih 20 dneh so nakupili 15.000 prešičev, debelih in mršavih, ki jih zelo dobro plačujejo. Naši izvozniki se že boje, da bi mogli ti nakupi škodovati našemu rednemu izvozu v Avstrijo in Češkoslovaško.

d Ali je res to spoštovanje zakona? Pod tem naslovom sporoča »Kmetski list« 3. marca, da je banska uprava vrnila Kletarskemu društvu v Ormožu pravice, ki mu pripadajo kot zadrugi producentov. Mi bi nič ne imeli proti temu, da »Kmetski list« dela reklamo za našo zadrugo, če ne bi bilo to poročilo tendenčno, kot da je odlok protizakonit. Ugotavljamo, da se je to zgodilo na podlagi »Uredbe o višini, načinu pobiranja in kontrole pri pobiranju banovinske trošarine na vino in žganje z dne 23. novembra 1934. To uredbo je torej izdal režim, ki je užival vse simpatije »Kmetskega lista« in banska uprava je v tem pogledu le dokazala, da spoštuje zakone, naj jih je izdal katerikoli režim. Kletarsko društvo je ugodnosti po citirani uredbi tudi uživalo nemoteno od uveljavljivite uredbe naprej in šele lani v jeseni nam jih je banska uprava odvzela, na našo upravljeno pritožbo pa nam jih je morala sedaj zopet vrniti. »Kmet-

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE CELJE – LJUBLJANA – MARIBOR

OBRESTNA MERA ZA VLOGE ZNASE

DO 5%

ZA VLOGE IN OBRESTI JAMCI DRAVSKA BANOVINA Z VSEM SVOJIM PREMOZEJEM IN VSO SVOJO DAVČNO MOČJO

aki list pa bi si lahko to blamažo pribranil, če bi se mu ljubilo zasledovati uredbe, ki so jih izdajali njegovi prijatelji. — Kletarsko društvo v Ormožu.

d **Ušla skozi streho zapora.** Dva romunska tihotapca, ki sta prenašala v našo državo cimet, so pred časom prijeli na meji v Banatu. Policija je oba vtaknila v ječo v Vršcu. Tihotapca sta preverižila ogromno količino cimenta, namreč 250 kilogramov, za katere bi morala plačati carine kar sedem milijonov. Te dni sta pa ušla skozi streho zapora in jo popihala preko meje.

d **Najdaljši železniški most v Jugoslaviji.** Novi železniški most preko Save pri Zagrebu je izdražila tovarna vagonov v Slavonskem Brodu za 28 milijonov dinarjev. Most bo dolg 306 m in širok skoraj 10 m. Nekateri trdijo, da bo najdaljši dvotirni železniški most v državi. Most bo železen. Očividno Zagrebčani ne poznajo znanega borovniškega železniškega mosta, ki bo še vedno najdaljši dvotirni železniški most, ker je od zagrebškega daljši za nič manj kakor 200 metrov.

d **Romanje na Trsat in izlet na prekrasni otok Rab** bo tudi letos o binkoštih. Posebni vlaki na Sušak: iz Jesenic, Ljubljane, Maribora in Novega mesta. Od Zagreba bo spremjal romarje eden od jugoslovenskih škofov. Najlepše majniško potovanje z romarsko godbo. Podrobna navodila pošlje vsakomur brezplačno uprava »Po božjem svetu«, Ljubljana, Wolfsova ul. 1.

d **Neredi pri prevozu pšenice.** Železniška postaja v Splitu je prenatrpana, ker je bilo v Split poslanih nakrat 500 vagonov pšenice. — Samo izguba pri vagonih znaša 300.000 din. Še mnogo večja škoda pa je, ker je začela pšenica kaliti ter so zato propadle velike količine. Zakkaj je ves ta nered nastal, ni še ugotovljeno. Eden vzrokov je na vsak način v tem, ker so javna skladišča še nedozidana in ker Split ni usposobljen za prevzem tako velikih količin žita. Nekateri pa so tudi mnenja, da so bili tisti, ki so počitali tako velike količine žita skozi Split ali zelo lahkomiseln ali pa veliki dobrogledi. Boje je vsega kriv neki Rus, ki je naročil Pričadu, da mu pošlje vseh 500 vagonov pšenice naenkrat, pa čeprav ni poznal splitskih razmer.

d **Zakonski predlog o državnem cestnem fondu** je naletel pri vseh prizadetih na kritiko.

Pljučnica v samotni gorski koči

Trgovski nameščenec Jožef Baldemann z Dunaja je v spremstvu svojega prijatela šel dne 16. februarja smučati na takozzano »Totes Gebirge«. Oba sta prenočila v samotni gorski koči. Ponoči je Baldemann dobil hudo vročino, česar pa svojemu prijatelju ni hotel povedati, ampak je z raznimi izgovori dosegel, da je prijatelj sam šel naprej, on pa je obležal v koči, kjer ga je pozneje našel nosač sosednje koče. Ta je to 24. februarja naznanih velikih stajališč Bad Aussee. Ker pa so bili

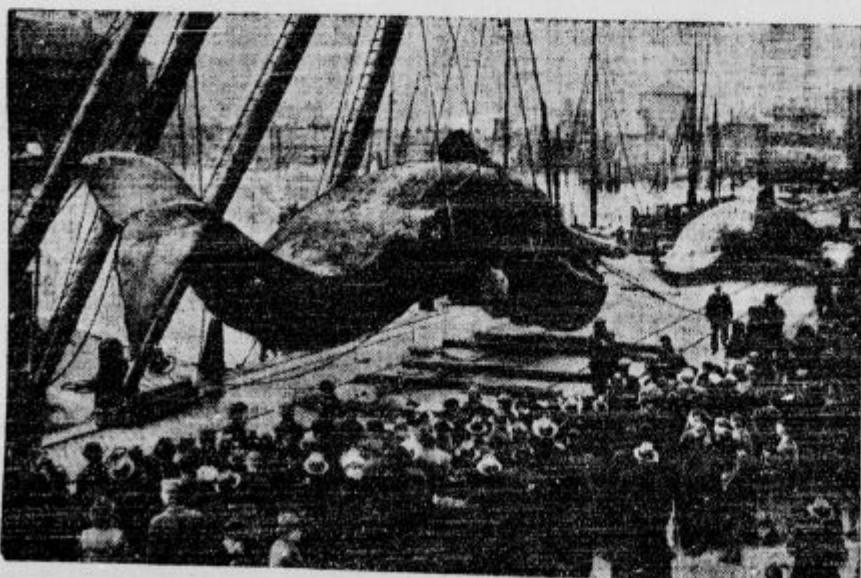
vihari in žameti, je šele 26. februarja mogla priti v kočo k bolniku ekspedicija, v kateri je bil tudi zdravnik. Ta je ugotovil, da ima Baldemann hudo pljučnico. Dal mu je injekcije. Puščili so mu zdravil, živil in strežala, nakar so se vrnili v dolino. Ker je bilo med tem polno plazov tam v gorovju in ima bolnik še vedno hudo vročino, so ga pustili kar v koči, odkoder ga bodo mogli rešiti šele v enem ali dveh tednih. Kakor vidimo, ima zimski šport tudi svoje senčne strani.

IZ DOMACE POLITIKE

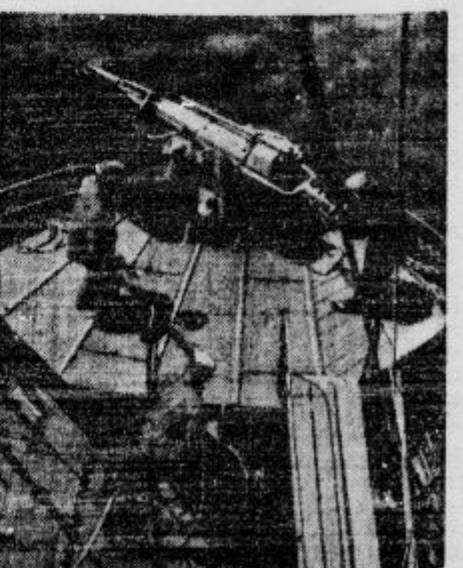
d **Za delavstvo, a proti marksistom.** Iz Niša poročajo, da je znani voditelj jugoslovanske socialne demokracije dr. Topalovič prišel v Niš, da bi imel delavski shod. Delavski shod je res bil, toda ko je g. dr. Topalovič hotel govoriti, so začeli delavci vpiti, vrhtega pa so začele pokati šipe in sta dr. Topalovič in njegov sodrug Milorad Belič moralna oditi brez govorniške slave. To je eden izmed predznakov, ki kažejo, da požidovljeni marksizem tudi v Jugoslaviji izgublja tla.

d **Žrtev brezvestnih agitatorjev.** Po dejeli se klatijo brezvestni ljudje, ki ljudi hujskajo proti naši enotni državi. Letos januarja sta dva orožnika ugrabilo Andreja Burja, 66 letnega delavca iz Zasipa pri Gorjah, ker je bil osumnjen nekega požiga. Ko sta ga peljala, je začel zahvaljati napram orožnikoma proti obstoju naše države in je pripovedoval naravnost izmišljene stvari o Mačku, ki da ima za seboj že 6 milijonov ljudi. Pred malim senatom v Ljubljani je bil Burja obsojen po čl. 4 zakona v zaščiti javne varnosti in reda v državi na 2 meseca strošega zapora in 60 Din denarne kazni odnosno 1 dan zapora. Burja je pač žrtev brezvestnih agitatorjev.

d **Pred ljubljanskim sodiščem se je zagovarjal** te dni Jernej Bohinje, bivši liberalni župan v Trbojah pri Smledniku. Bohinje je bil obsojen zaradi zločina zoper službeno dolžnost na en mesec zapora, pogojno za dve

Nedavno je viharne morje vrglo na holandsko obalo ogromnega kita, ki je tehtal 50.000 kg. Maščobo te živali bodo pretopili, okostje pa bodo spravili v muzej. Na desni sliki pa vidimo ladje, s katerimi love kite na odprttem morju. Na sprednjem koncu ladje je poseben top, iz katerega streljajo proti kitom harpune, močne osti na vrh, ki se zasneže živali v trup in se jih ne morejo rešiti. Lov na kite je dobičkanosen.

leti, in v plačilo povprečnine 500 din, ker je potrdil lažno uradno listino s svojim podpisom v svojstvu župana. Šlo je za 2000 din, ki jih je prejel pred volitvami od glavarstva in jih je razdelil med svoje prijatelje.

d Pota Vladimira Radiča. Sin pokojnega Stepana Radiča, Vladimir Radič, ki dosedaj ni posegal v politiko, je te dni obiskal več krajev na Hrvatskem in v Slavoniji ter tam pribiral shode. Na njih je govoril sam, na nekaterih shodih pa tudi njegova žena. Sem pa tja jo nastopil na teh shodih še kdo od drugih vplivnih veljakov krajevnih organizacij bivše HSS. Vladimir Radič je izjavil časnikarjem, da je njegovo delo lahko, ker je ledino preoral že njegov pokojni oče.

d V Švicarskem letovišču Montreux je umrl dne 9. marca znani jugoslovanski politik in narodni poslanec Milan Pribičević, brat pred letom umrlega Svetozara Pribičevića. Umrl je v starosti 60 let. Pokojni je bil član bivše zemljoradniške stranke in je deloval v Vojvodini. Zadnji čas se je delil taza zdravil na Golniku, pred nekaj dnevi pa je se pohitel v Davos v Švico, da bi še uvelj zdravje. V Montreuxu pa ga je prehitela smrt.

d Knjiga dolžnikov je zgorela. Bivšega župana v Drvarju v Bosni so vtaknili v zapor, ker je bil soudeležen pri požaru v občinski pisarni in so ob tej priliki zgorele tudi knjige, v katerih so bili zapisani nekateri občinski dolžniki. Preiskava je dognala, da je požar organiziral bivši župan, da bi take zbrisal za seboj sledove svojega nerednega poslovanja.

d Dr. Vladko Maček se je v Gradcu ustal z dr. Krnjevičem, bivšim glavnim tajnikom bivše HSS. O tem sta se hrvatska voditelja pogovarjala, ni točno znano. Dr. Krnjevič je pozneje časnikarjem izjavil, da je glede sporazuma črnogled ne toliko vsest notranjih prilik, kakor vsled mtiljenja Države narodov, ki smatra Hrvate za manjšino povsem odvisno od mnenja večine.

d Občnega zborna krajevskih organizacij JNS za 4. mestni okraj v Mariboru se je udeležilo — 11 oseb.

d Poslanec Gjoka Peškovič, ki je bil izvoljen na listi dr. Mačka, je prišel v Narodno skupščino.

NESREČE

d Pogorelo je deloma leseno oštrelje hiša ljubljanskega zdravnika dr. Volavška. Gasilci so prepričili, da se požar ni razširil na vso hišo in na sosednja poslopja.

d Stanovanjsko in gospodarsko poslopje je uničil požar posestniku Francu Sušen v Legnju pri Mariboru.

d Pri padcu je udaril z glavo ob korenino. V Otovcih, tam okrog Maribora, je utonil v plitvem potoku Kreki 64 letni posestnik Stefan Rakar. Mož, ki je doma v Cepincih, se je nahajjal na obisku pri svojih sorodnikih v Otovcih. Pil je tam žganje in jabolčnik ter je odbajal zvečer malo okajen proti domu v Cepince. Pot vodi preko potoka Kreka, ki je zelo plitev ter ni potrebnata niti brv, ker ga ljudje kar preskočijo. Ker pa je bil brez potoka zaradi dela moker, je Rakarju pri odsoketu zdrsnilo in je padel, pri padcu pa je udaril z glavo ob korenino. Zaradi udarca se je onesvestil. Nezavesten je obležal v plitvi vodi ter se zadušil. Ko so šli naslednjega dne otroci iz Otovcov v šolo, so

Skoro da ni naroda in vere na svetu, ki bi v kakršnikoli obliki ne poznala posta. Stari Egipčani, Asirci, Babilonci in Perzijci so vedeli za post, a Mohamed je rekel: »Post vodi ljudi do božjih vrat.« Stari Peruanci so se s postom pripravljali na praznike, a mehiški duhovniki so imeli 80 dnevni post in so smeli v tem času jesti samo koruzni kruh, sol in vodo. Indijanci v Severni Ameriki se še danes ne lotijo nobenega važnega opravila brez posta. Hinduji se poste vsaki četrti dan v novem mesecu in ne razvijejo ničesar, dokler sonce ne zaide, a deveti dan tudi zvečer ne jedo.

Veliki post je star, kolikor je stara varstva in je v zvezi z mukami Kristusovimi. Tudi Jezus se je postil 40 dni, a kristjani so se s postom pripravljali na najvažnejše Gospodove praznike. Veliki post pada na spomlad, ko se vas narava pomlaja in čisti. Številni zdravnik toplo priporočajo pičlo hrano oziroma post kot uspešno zdravilo proti mnogim boleznim. Nalog posta je tudi ta, da sebi pritržeš in tako pomagaš tistim, ki se postijo po sili razmer takoreč celo leto.

V vsako hišo »Domoljuba!«

nali v potoku truplo mrtveca. Naglo so pohiteli nazaj v vas ter obvestili o strašni najdbi vaščane, ki so v mrtvecu prepoznali Rakarja.

d Deset metrov visoko ga je dvignilo v zrak. Nenavadna nesreča se je prijetila 32 letnemu posestniku Alojziju Klobasi od Sv. Jurija pri Ščavnici, ki so ga pripeljali v mariborsko bolnišnico. Zaposten je bil s svojimi ljudmi pri podiranju velikega drevesa. Dočim so drugi drevo sekali in žagali, je Klobasa držal za vrh, ki je bila privezana na vrhu drevesa in s katero je hotel deblo pri padcu naravnati v pravo smer. Pri tem pa je nevedoma stopil v zanjko na koncu vrvi. Ko se je začelo drevo majati, ga je veter podrl ravno v nasprotno smer, kakor je vlekel Klobasa. Spustil je vrh iz rok, toda zanjka ga je držala za nogo in s strašno silo, da je kar živilo, ga je dvignilo v zrak kakih 10 metrov visoko in ga na drugi strani drevesa v loku tresilo na zemljo. Zlonut si je desno nogo v steagu, levo pod kolenom ter dobil notranje poškodbe.

d Zaradi močnega vetra ni slišal prihajajočega brzovičaka. Dne 13. marca se je med Grobelnim in Sv. Jurijem ob južni železnici prijetila železniška nesreča, katere žrtev je postal progovni delavec Pesko Valentin, oče petih nepreskrbljenih otrok, doma iz okolice Sv. Jurija. Pesko je bil zaposten na progi kot progovni delavec. Zaradi močnega vetra najbrž ni slišal prihajajočega brzovičaka, ki je vozil proti Celju. Lokomotiva je zadebla ob Pesku in ga odbitla. Pesko si je pri tem močno poškodoval zgornji del desne rame, ima prebito lobanje, poleg tega pa še veliko rano na glavi. Njegove poškodbe so smrtnonevarne. Prepeljan je bil z osebnim vikom v Celje, s kolodvora pa ga je rešil avtomobil prepeljal v celjsko bolnišnico, kjer se sedaj zdravi.

d Razpisana je pehotna podčastnička žola za mladinci v starosti od 18 do 21 let. Podrobnejša pojasnila se dobe pri Per Francu, kapetanu v p. Ljubljana, Maistrova ulica 14. Za odgovor priložiti kolek ali znamko za 6 Din.

d Razne nezgode. V ptujsko bolnišnico so prijetili 39 letno viničarko Petek Julijano iz

Velike Nedelje, ki je še v mesecu novembra preteklega leta padla in si nakonila levo podkolenico. — Istočato se prijetjali v bolnišnico 27 letnega posestniškega sina Predikaka Franca iz Zupecje vasi, ki si je pri sekjanju drva pogazi sekiro v nogo. — Pri moutiranju avtomobilskoga plašča na kolo se je ponesrečil avtomobilist Maks Terglavčnik v Mariboru. Zelezno orodje, s katerim je montiral plašč, je odletelo od pročnega gumija ter ga s tako silo udarilo po glavi, da mu je prebilo lobanje. — Pred nekaj dnevi so prijetili v celjsko bolnišnico triletnega fantka Franca Prešička, posestniškega sina iz Polzele, kateremu je dal njegov 12 letni brat pomorčana piti ocetno kislino. Fantek je dobil težke notranje poškodbe, na katerih je po petih dneh umrl. — Tekavc Ano, 54 letno prevžičkarico iz Goričice pri Sv. Juriju ob juž, žel., je slamo-reznicna zgrabilna za roko in ji je razumesnila. — Na prav tak način se je ponesrečila 8. marca tudi Albreht Marija, 12 letna hči delavca iz Topolšice. — Pretekli teden so prijetili v mariborsko bolnišnico 29 letnega posestnika iz Gorice pri Cirkovcih Antona Valanda. Mož je peljal krompir v Rače na postajo, pa so se mu med potjo konji splašili ter je padel pod voz. Kolesa so mu zdrobila obe čeljusti ter je dobil tudi hude notranje poškodbe.

NOVI GROBOVI

d Dolgot življenja našega je kratka. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrla Ivana Terstenjak, bivša posestnica v Krajevcih. — V Ljutomeru je mirno v Gospodu zaspal fotograf itd. Hubert Alt. — V Vitanju je zapustil solzno dolino lesni trgovec Rajmund Hofbauer. — V Skofji Loki je mirno v Gospodu zaspal posestnik Ignacij Planterič. — V Laškem je odšla v večrost 83 letna Amalija Standeger. — V Travniku je odšel po večno plačilo p. Vladimir Grahli, duhovnik D. I., rojen v Štanjelu na Krasu. — V Celju je umrl sodni oficijal v p. David Modic. — V Razboru pri Zidanem mostu so položili v grob Sančej Marijo iz Polane. — V Strahinju pri Nakdem je umrla 74 letna Katarina Ažman. — V Dornbergu na Goriškem je odšel po večno plačilo cerkovnik in posestnik 75 letni Anton Berce, oče bivšega »Slovenčevega« urednika dr. Alojzija Berceta. — V Cerkljah pri Kranju je zaspal v Gospodu 75 letni posestnik Jernej Vonberger. — V Celju so pokopali davčnega poduradnika v p. Josipa Skorjanca. — V Ljubljani so umrli: Jožefina Martinčič roj. Zoller, kapetan I. razreda v p. Edvard Dew, šolski ravnatelj v p. Janez Levec, Pepca Kovač, učiteljica v p. Marija Šifrar, Marijana Potočnik iz Dobrave pri Žireh, sodnikova soprga Rozi Dolinar roj. Debelak in Štefko Mizerit. — Daj jim, Gospod, večni mir!

Bogoljub

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi. Ima vedno lepe slike v bakro-tisku. Pišite, da ga Vam pošljemo na ogled. Naslov: »Bogoljub«, Ljubljana, Jugoslav. tiskarna.

RAZGLED PO SVETU

Bratomorno klanje v Španiji

Zadnjih 6 tednov se je položaj na španskih bojiščih zelo izpremenil v prid nacionalistov. Frankova armada, oprta na Saragozo, je zavzela nove važne postojanke in je pričela te dni napad v smeri Guadalajare, ki je 81 km oddaljena od Sigvence. Ako bi padla Guadalajara, bi bil Madrid popolnoma obklojen in bi mu ne ostalo drugega, kakor da se uda ali prepusti za armado in prebivalstvo zelo nevšečnemu obleganju. Ko to pišemo, nacionalisti še niso zasedli Guadalajare, so se ji pa zelo približali. Južno od Brimege stojijo nacionalisti le še kakih 20 km od Guadalajare. Severno od tega mesta so se beli postavili rdečim krepko v bran in nacionalisti ta trenutek ne prodriajo tako hitro, kot so v preteklih dneh. Vendar se zdi, da napori rdečih nimajo za cilj kakšne večje zmage nad belimi, temveč služijo le umiku komunistične armade iz Madриja, ki je v vsakem pogledu zelo ogrožena od nacionalistov.

Na drugi strani je armada nacionalistične-

ga generala Mole zasedla guadaramsko in saimosiersko gorovje na severu Madrida ter je začela prodirati proti jugu.

Tudi na fronti pri Harami, južno od Madrida, so nacionalisti po hudem boju zopet napredovali za 4 km in za toliko zožili obroč, ki vedno bolj zadrguje zaenkrat še vedno rdečko špansko prestolnico.

Na skrajnem severu pri Oviedu se ni prijetilo nič posebnega, zakaj komunisti so bili pred 14 dnevi, ko so poizkušali zavzeti to mesto, odbiti s silnimi izgubami in si še niso opomogli za nove boje.

Hitrega napredovanja generala Franca pa ne ovira toliko odločen odpornost rdečarjev, kar skrajno neugodno vreme z večnim deževjem in snežnimi meteži. Ko se vreme spremeni, bo nacionalistična hrabra in dobro oborožena armada brezdvoma pognala komuniste zopet v divji beg mimo Madrida in še dalje tja proti vzhodu.

ITALIJA

S Zanimivim razsodbo. Tržaška »Piccolo« in »Popolo« oba hkrati prinašata zanimivo razsodbo tržaškega sodišča v procesu, ki ga je naperil neki tržaški uradnik proti šefu matričnega urada tržaške občine, ki je na lastno pest črtal slovensko ime, ki ga je oče določil svojemu otroku, ter ga nadomestil z italijanskim. Tržaško sodišče se je s to pritožbo bavilo, a je pritožbo dotednega uradnika zavrnilo, da ni upravičena, ter dodalo svojemu pravdoreku še naslednje tolmačenje: »Trdrovratnost, s katero vztraja oče v svoji odpornosti proti temu, da bi njegov sin dobil italijansko ime v današnjem zgodovinskem trenutku, ko mora biti vsakdo ponosen na to, da se v svojem življenju priznava Italijana, torej se s ponosom poslužuje tudi svojega italijanskega jezika, ki je Dantejev jezik, takšna trdrovratnost vzbuja upravičen sum, da se za vsem tem skriva dobro ali slabo prikriti stranski cilji. Očetovska pravica ne more segati tako daleč, da bi vodila do odprtega odpora, da bi motila javni red in mir in celo žalila narodno zavest. To prepričanje se je nahajalo v duši šefa matričnega urada, ko je kot zvest tolmač zakona in zastopnik italijanskega čuvstvovanja odklonil voja slovenskega krstnega imena v matrično knjigo italijanskega imperija.« — Bog ve, kako bi pisalo italijansko časopisje, ako bi kje drugod, kjer so Italijani v manjšini, izšel podoben odlok?

s V prilog družinam. Veliki fašistični svet v Rimu je sprejel te dni važne, dalekosečne in vsega posnemanja vredne skele v prilog družinam. Naj jih navedemo v izvlečku: Na Italijanskem bodo imele prednost pri nastavitevah delavske in uradniške družine z otroci. Država bo dajala posojila onim, ki se hočejo poročiti in bo vplejala zavarovanja za doto. Ustanovi se zveza družin s številnim potomstvom. Občine, v katerih bi nazadovalo število rojstev, se ukinejo in se jih žigosa kot nevredne. Plače samcev se znažajo v dobro družinskim očetom na polovico. — Marija Vičič, stara 32 let, iz Renč pri Gorici, je hotela z enoletno hčerko Marijo v narocju, podkurti ogenj. Sklonila se je nad štedilnik in zlila

iz steklenice petrolej med tleča drva. Plamen je bušnil in zajel mater z otrokom, da sta pričela oba goret. V težkem stanju so ju prepeljali v bolnišnico, kjer pa sta oba v strašnih bolečinah izdihnila.

NEMČIJA

s Stroga kazen za krištev zakonskih dolžnosti. Po novem nemškem zakonskem pravu smatrajo, da je zakonodajstvo žalitev države same. To zakonsko pravo sicer še ni stopilo v veljavo, toda vse kaže, da bo prav kmalu. V pravosodnem nemškem ministrstvu delajo neumorno na to, da ga spravijo na dan in mu dajo obvezno moč. Novi zakonski osnutek predvideva kot največjo kazeno za krištev zakonskih dolžnosti 10 let robije. Prav tako predvideva zelo stroge kazni tudi za tiste, ki bi pri kakšni zakonski dvojici povzročili prepire, iz katerih bi se nato rodila ločitev zakona. Razumljivo je, da bo razprava o vsaki takšni krištvitvi trajala precej časa, predno se bo moglo res ugotoviti — če se bo — kdo je kriv zakonodajstva, ali mož, ali žena, ali pa kdo tretji. Dosedaj so take zakonske spore reševali samo na zahtevo enega od zakoncev in je bila največja kazeno šestmesečni zapor.

s Nemško časopisje očita Čehoslovaški, da je napram Rusiji preveč popustljiva. Londonski časopis »Times« opozarja angleško vlado, naj ne dopusti, da bi se iz Čehoslovaške napravila nova Španija, saj je Čehoslovaška demokratična in mirljubna država. To je vse res in prav,

BANKA BARUCH

II, Rue Amber, Paris (9^e)

Odpromiša denar v Jugoslavijo
na hitejšje in po najboljšem dnevnem kurzu.
Vsi vse bančne posloje oskulantante.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na našo čekovne račune:
BELGIJA: Nr. 2064-64 Bruxelles. FRANCIA: Nr. 1117-84 Paris. HOLANDIJA:
NIZA: Nr. 1455-55 Rotterdam. LUKSEMBURG: Nr. 5007 Luxembourg.
Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice

vendar tudi za Češkoslovaško velja, da imajo pravico do svobode in demokracije pošteni ljudje, ne pa razbojniki.

AVSTRIJA

s To in ono. Pokopali so Janeza Podgorca p. d. Sitarja z Olšenice v velikovški okolici. — V Grebinju so djali v grob Martina Potočnika. — Koroški lesotruči so vložili na zvezno vlado vlogo, naj se jim dovoli staro izvozno kolicino v Italijo in omogoči izvoz še v druge države. Trenutno znašajo zaloge lesa v dejeli okroglo 500.000 kub. m. — Roženški most je vsled poprav do 15. aprila za vozove zaprt. — Na progi Videm-Trbiž je iztiril tovorni vlak. — V Dravo je zavozil na cesti pri Lipici nek kolesar, star okoli 20 let. Kolo so našli, trupla ne. — V Trtni vesi sta dva neznanca s koli napadla trgovca Antona Kaiserja in mu iztrgala aktovko z večjo vsoto denarja. — V Beljaku so o priliki nekega pretepa aretirali Avgusta in Jožeta Melcher in Rudolfa Wüster iz Šentjakobske občine. — Lastnik umetnega mlina v Vetrinju J. Kropitschu je nekdo ukradel menico, glaseče se na 30.000 šilingov. — V Rožeku je orožništvo aretiralo cigana Antonia Helda, ki ima na vesti nek umor. — V Medborovnici je umrla 87-letna Alojzija Janich.

AMERIKA

s Razno. V Forest City Pa. je umrl 41-letni Josip Ursič iz Gornjega Logatca. — Iztotam je preminula 66-letna Marija Svigelj iz Bezuljka pri Cerknici. — V Vandlingu Pa. je na veke zatisnil oči 72-letni Frank Kolar iz Trbovelja. — V Little Falls je umrl za pljučnico 36-letni Frank Šušman. — V Pittsburghu Pa. je zapustil solzno dolino 53-letni John Adlešič iz Žuničev v Beli krajini. — V Barbertonu O. je zaspala v Gospodu 58-letna Cecilia Kranjc iz Ravnika pri Blokah. — V Njujorku so djali v grob Rozo Svetlin. — V Gowandi je odšel v večnost 54-letni Rafael Sladič iz Sevnice pri Mirni. — V Johnstownu Pa. je zapustil solzno dolino 65-letni John Lavšic iz Mokronoga. — V Willardu Wis. je zapel mrtvaški zvon 38-letni Marija Petkovšek roj. Grmovšek iz Ajdovca na Dolenjskem. — V Keystownu W. so spremili k večnemu počiku 42-letnega Luka Pavelčiča iz Cirkvenice na Primorskem. — V Njujorku je izdihnil rojak Josip Zubukovec. — V La Salle je dokončala zemeljsko trnjevo pot 58 letna Helena Pohar. — V Nanticohe Pa. je našel mir na božji njivi 45 letni Frank Kovač od Sv. Trojice pri Moravčah. — V Clevelandu je do smrti povozil vlak Johna Trepela iz Rovt pri Logatcu. — V Clevelandu sta umrla 67 letni Martin Podgorec iz Huma pri Ormožu in 60 letni Frank Kodek iz Pečice pri Špocijanu na Dol. — V Ambridge Pa. je odšel v blaženo večnost 45 letna Margaret Košela roj. Znidarič iz Novega mesta. — V La Salle je nenadoma umrl 71 letni Jožef Štukelj iz Petrove vasi pri Crnomlju. — V Akranu O. je nenadoma preminul 45 letni Martin Podobnik iz Stare Oselice nad Škofjo Loko. — V Lorraine si je vzel sam življenje 42 letni Peter Bošovič. — V Shirkieville, Ind., se je pred kratkim vrnila iz bolnišnice Frances Mahnič, ki je prestala tri težke operacije. Pri prvi operaciji so ji zdravnikti po pomoti prezreali mehar in potem so morali z dvema operacijama pomoto popraviti. Vzelo bo najbrž precej časa, preden bo žena popolnoma prebolela posledice zdravniške raztresenosti. — V Lincolnu III. je naglooma odšel v večnost 65 letni Frank Petelin iz Poljčan. — V Njujorku je na veke zatisnila odi

44 letna Roza Svetlin iz Čemčenika pri Domžalah. — V Johnstownu Pa. je podlegel srčni hib 70 letni Anton Urbas iz Želš pri Rakeku. — Ravn tam je zapustil solzno dolino 39 letni Frank Hiti iz Cerknica. — V Sheboyganu je odšla h Gospodu po večno plačilo 80 letna Alojzija Zeleznik. — V Ameriki nameravajo izvesti socialno zavarovanje v velikem obsegu. Zavarovanih bo okoli 26 milijonov oseb. Temu primerno velik bo tudi upravni parat in upravni stroški. Pravijo, da bodo samo v tem letu značili upravni stroški 59 milijonov dolarjev.

DROBNE NOVICE

Svetovni protikomunistični kongres bo v Berlinu. pridejo zastopniki 22 držav.

3 milijarde Kč znašajo dolgoročni okrajev in občin v češkoslovaški republiki.

120 milijard Din za oboroženje je posodilo Franciji šest angleških bank.

Kilogram srebre zlata velja sedaj 34.508 frankov (okrog 68.000 Din).

65 angleških bojnih ladij čaka v Gibraltarju na velike pomorske manevre.

Od 18 milijonov Romunov je danes 3 milijone katoličanov; v 13. stoletju so bili vsi Romuni katoliške vere.

Za kmečke žene in dekleta

Pred kratkim je izšel nov list z imenom »Kmečka žena«. Izdaja ga nova organizacija kmečkih žens in deklet, katera se je pred letom dni ustanovila. List izhaja mesečno enkrat, tisk ga Cirilova tiskarna v Mariboru in stane letno 20 Din, za članice le 10 Din. List toplo preročamo posebno še kmečkim ženam in dekletom. Zeleti bi bilo, da je tudi vsaka kmečka žena in dekleta članica te organizacije in sotrudnica lista. Čim več jih bo pri listu sodelovalo, tem zanimivejši bo. Žene in dekleta na noge, naročite list in pristopite k organizaciji! List se naroča: Cirilova tiskarna, Maribor.

RAZNO

Nekaj, kar ne vedo vse: da bo Amerika zgradila tako zvano »panameriško cest«, ki bo držala iz Zedinjenih držav do Buenos Airesa. Zedinjene države bodo gradile svoj del ceste do Panamskega prekopa;

da je dala turška vlad ženskam aktivno in pasivno volitno pravico, zato so se moderne Turkinje prvič poslužile pri državnozborskih volitvah l. 1935;

da so sestavili posebno električno žarnico, ki omogoča zobnim zdravnikom, da sede vrtajo nevrečne zobe;

da so že Egiptani poznali sladkorino bolezzen in o njej pisali;

da napravijo v Turčiji v preproge nalač kakino napako v vzorcu, ker brez napake lahko samo Allah kaj naredi;

da ostane prsten kameniti kristal brez oziroma na vreme vedno bladen;

da je podedoval neki reven Švicarski delavec iz Tessina 3 milijone dolarjev. Mož ima ženo in otroke in živi v zelo skromnih razmerah;

L. Ganghofer:

16

Martinj klošter

Roman iz začetka 12. stoletja

Poslovenil Blaž Poznič

»Zdaj smo tu vsi, oče!« je spregovoril Hartvik. »A kje je sestra?«

»Dobro, da je ni. Ni ji treba slišati, kar se hočem z vami pogovoriti.« Gospod Vace je stopil k mizi in se oprl ob njo s pestmi. »Ali že veete najnovejše?«

»Ven z besedo!« se je zasmehal Rimiger.

»Le počakaj, kmalu se ne boš več smejal! Goste imamo v Gadenu. Požeruh si so prišli. Zunaj pri Goldenbahu, pod Lokijevim kamnom so se utaborili.«

Vse tiho je bilo okoli mize, samo za trenutek, potem je skočil Henink pokoncu in njegova pest je zaboluelna na mizo. »Mojega konja sen! Bomo še veselo gonili to noč! Kutarji jo bodo pobirali, da bodo pretekli še veter, ki buči zunaj!«

Bratje so planili kvišku, stoli so padali in zmešano kričanje je napolnilo prostor. Henink je govoril vsem iz srca. Kakor ose iz gnezda, v katerega je segla lisica, tako so se razleteli.

»Norci! Ostanite tuk! je prevpil gospod Vace ves truš. Obstali so pri vrati in gledali očeta.

»Nazaj za mizo!«

»Oče! Kaj naj to pomeni?« je vzkljnikl Rimiger. »Mar nam hočeš vezati roke, ko udarec največ zaleže, če prijeti takoj!«

»Za mizo!« je ukazal gospod Vace, in njegovo čelo je pordelo. Obotavljajoč se so prihajali in sedali zopet na svoje prostore. »In zdaj Jezik za zobe! Nobeden mi

zalo, dasi tudi prej rimo bili zadnji. Upamo pa, da se bo še kaj novih naročnikov priglasilo. V vsako krščansko hišo dobe katoliški časopis. Časopis pa, ki ne drži s Cerkvijo, ven iz krščanskih hiš! — Na svetno nedeljo priredit tuk, pros, društvo »Materninski dan z lepim sporedom. Tudi si je društvo omislilo nove kulise in zastor. Po veliki noči pa namrava zopot na održ kaj novega pokazati. — V Koprivniku je umrl pred mesecem Ivana Pire; same 14 dni prezgodaj in bi bila s svojim možem Pavlom, ki se vkljub starosti še dobro drži in žaljivo govori, da pred stotim rojstnem dnevom ne mislil! iti v nebesa, kar mu iz srca želim, obhajala biserno poroko. Sicer pa čvrste in trdne korenine in grče Gorenjev pri nas niso ravno redke. Menda dobra voda in zrak drži ljudi pokoncu.

Gabrijelo pri Tržiču. Spremite še od nas par vrslic. Dne 18. februarja je pri nas prvič zagonjela elektrika. To je že druga instalacija v naši župniji. Petroljerji pa zaenkrat še ne bonito vsi zavrgli. Sedne vasi, le korajko še vel — »Domoljubec ima letos tukaj skoraj vsaku hišo. — Namerava se graditi ali popraviti cesta na novi kolodvor Tržiče. Popravila čaka še tudi stranski vaški studenec (vodnjak) takozoven »Klen. Ta je zapuščen, le ob suhi ima dosti obiska. Je pač stiska! Drugič kaj ve?

Boštjan. Kako imenitno znajo naši občinski možje gospodariti, se vidi pri cerkveni hiši. V tej cerkveni hiši, ki je vsa cerkvena last, je bila svoj čas Šola. Ker je pa bila soba premajhna in nesposobna za Šolo, je pred več kot 40 leti župnik podaril lep kos župnijskega sveta, okrog 300 kvadratnih metrov brezplačno za novo Šolo. Vsak pameten človek bi pričakoval, da bo občina staro Šolsko soto popolnoma prepustila cerkvil, že iz hvaložnosti, ker je svet za novo Šolo dobila zastonj. Toda ne! Takrat so se občinski možje sklenili intubulariti na staro Šolo in so to res storili na zvit način, ne da bi župnik zvedel o tem pravočasno. To staro Šolsko soto, pravi Šola, da jo potrebuje. V resnicici pa jo prav nič ne potrebuje, ampak ima samo na videz porabe notri obsežnih par stenskih slik. Zadnja leta pa je ta cerkvena hiša v tako slabem stanju, da smo morali letos skleniti temeljito popravo te hiše s konkurenčno razpravo, ki je

naj ne sega v besedo! Gospod Vace je globoko dihal in se vrgel na stol. »Prišli so... in proč morajo tudi. Toda kako? S silo ne gre, to vem že davno. Kute nosijo, in kdor se dotakne posvečene obleke, si utegne grdo opeči roke. Sredstvo, ki bi godilo vam, bi bilo od vseh najslabše! Pobijte te štiri, in deset jih bo zrastlo namesto njih... pobijte teh deset, dvajset jih bo vstalo. Ne, fantje, s pobijanjem in lovom ne gre. Oditi morajo iz lastne volje.«

»Ce bodo le hoteli!« se je zasmehjal Henink.

»Bodo! Za to poskrbim že jaz! Imam dva dobra pomagača: glad in zimo. Potrebujem pa pri tem tudi vas! In tako se konča od jutri lov iz dneva in dan. Trije sicer smejo loviti kakor doslej. Stirje ostajajo doma sleherni dan. Henink, Zindei, Rimiger in Hartvik, vi začnete jutri. Pred dnem osedljajte in odjedzite...« Prišli sta dve dekli, da bi pripravili mizo za večerjo. Gospod Vace je umolknil in pomignil sinovom, naj bodo tihi. Stopil je ven med vežna vrata in gledal v hrup in buš nastopajoče noči.

»Henink! je poklical in se obrnil počasi v vežo. Najstarejši je odšel ven. »Kaj hočeš, oče?«

»Kaj pač meniš, kdo bo prvi, ki bo stopil na stran onih le-tam zunaj?«

»Zapomni si, oče... roko bi položil za to v ogenj: ribič!«

Gospod Vace je prikimal.

»Ali si se morda o tem že uveril?«

»Goveril sem z njim.«

Henink se je zasmehjal. »To je za zahvalo, ker si ga vedno zaslanjal z roko!«

»Tega je zdaj konec! je dejal gospod Vace in hotel zapustiti vežo. Toda Henink ga je prijet za roko. »Oče! Kako to misliš?«

bila pretekli teden. Sola namreč ni svoj oddelek, dasi ga je imenoma rabila, prav niti popravljala, dasi bi ga morala. Sedaj so naši občinski možje sklenili celo hišo popraviti, in sicer kot cerkveno hišo. Popravilo bo stalo okroglo 20.000 dinarjev. Popravljala se bo tudi stara šolska soba, dasi prav niti ne služi za šolo in jo cerkev ne sme rabiti zase. Torej bodo naši očetje kot drag luksus popravljati staro šolo, ki pa bo prazna ostala. Vprašamo: Ali je to pametno gospodarstvo? Iz same kljubovalnosti ne dajo dobe cerkvi nazaj, ki bi jo dobro porabila v svojo korist. Tako bo pa tekoč zaslužen denar naših občanov vržen proti zaradi same nagajivosti nekaterih naših občinskih mož. Ubogo ljudstvo, kjer strankarska strast nad njim vlada. Kadar bodo ljudje mino te hiše hodili, se bodo jekali nad onimi, ki so jih za prazen niti ob denar spravili. — Pri novi železnicici se jo pred mesecem in delavec ponesredil. Zaslužo ga je kamenje. Bil je Karol Knez iz Velikega vrha. Delajo sedaj že pri Dolnjem Bostanju, kjer pridno grade kanale iz betona za odtok vode. Sitnosti so pri žagi, kjer je svet zelo ozek in promet vedno velik. Meseca aprila bo sprejetih zapet več delavcev. — Ustanovili smo prosvetno društvo, za katere se je takoj v začetku priglasilo nad 80 fantov in deklet — znamenje, da se vse že težko žakali nanj. Saj vidijo vse, kako podlajivo vse oni, ki so prepričani samini sebi ali ki bodo v slabe držbine. Mladina, le v krščanski prosveti se boč čutila veselo in srečno!

Trebeljeva. Zadnji čas je bilo po naših hribih precej laživa. Bila je okradena na Prežganjem učitelja gdd. Ana Gruden, kateri so izlovi pobrali poleg oblike in perila še druge predmete. Isto noč je prišla gotovo ista polpa tudi k posestniku Janezu Župančiču in mu pokradila slanino in meso od dveh prašičev. Ljudstvo je menjava, da je to tista polpa, ki je že prvi nekaj leti kradla po kmetijah, v kupal cerkvi in v trgovini na Prežganjem. — Na Cvetno nedeljo po prvi maši ob 7.00 na Prežganjem v Ljubljanskem domu se je JRZ. Vsi tisti, ki ste bili na občnem zboru izvoljeni, ste obvezani, da se seje udeležite. Na to sejo pride tudi delegat glavnega tajništva iz Ljubljane. — Rdeči križ nam bo v aprilu predstavljal na našem prosvetnem edru na Prežganjem prelepo Jezuljev drame v 4. dejanski »Dom«. Že sedaj vas vabimo, da posete igro in s tem podprete dobro elvar. — V maju bo Prosvetno društvo izvajalo na svojem edru igro »Slopot Golice«. Čisti dohodek te-

igre je namenjen za popravo farnih orgel na Prežganjem.

Cerkvi pri Kranju. Pot me je zanesla v gorenjske Cerkve, v ponosno faro, ki se razprostira ob vznožju Krvavca. Ko sem se bližil farni cerkv, sem zapazil veliko množico mož in žena, ki so prihajali iz cerkve. Ali so tako pobožni, da še ob dolavnih tko radi hodijo v cerkev, sem ugibal. Pa sem kmalu zvedel: molje in žene imajo duhovne vaje. Bog vam daj, može in žene, vztrajati na krščanski poti, sem jem tiso želje. Začuden sem povpraševal: zakaj se pa za mladino — fante in dekleta — ki so duhovnih vaj še bolj potrebeni, ne zanimate? Takoj sem dobil odgovor: Fantje in dekleta so se v adventu udeleževali duhovnih vaj v lepem številu. Kakšen je bil uspeh? Prav dober. V zimskem mrazu pa je pri nekaterih prvotna navdušenost in vtrajnost zamrznila. Zvedel sem tudi, da se fantje v zimskem času

zbirajo ob četrtekih na fantovskih sestankih. Tudi v knjižnico radi zahaja, ne samo fantje, še rajš dekleta in starejši. — Zanimalo me je, kam se spravili »jurje, ki so ga dobili od »Domoljubca«. Nasobili so ved kot 120 novih »Domoljubovičev na-ročnikov; lahko bi jih biti še več, še bi se val-živo zavedali važnosti katoliškega tiska. Glede »jurjev se opravljivi jeziki vedeli to in ono po-vedati. Na moja nevlijadna vprašanja, kje so denar zapravili, mi ni nihče nič odgovoril. Peljali so me v dom, kjer sem zagledal postavljen drog, na odru pa novo sobo. Nič več nisem spraševal, kje imajo denar. Bal sem se, da bi me kdio prosil, naj »Do-moljubovemu »jurjuje še kaz kaj dodam za kritični stroškov. Pa me hvala Bogu nihče ni nič proslil. — Ob tej priliki sem slišal, da bodo imela vas dekleta na Cvetno nedeljo popoldne v dvorani se-stanek, na katerem bodo govorile govornice iz Ljubljane. — Mrtavaško zvonjenje mi je sprožilo vprašanje, koliko mrtičev imajo v fari. Zvedel sem, da je že precej ljudi umrlo. Danes sem zvedel, da so umrli v Podici Jernejev oče — oče pisatelja g. Jože Vombergaria. — Kmetje so mi povedali, da je letosnj občinski proračun višji kot je bil lanskoto leto. Opravljivi jeziki pa so vedeli celo po-vedati, da je letosnj proračun zato večji, ker je prejšnji odbor postil v blaginjno tako »visokot vso, da sedanji odbor ne zna s tem drugače go-spodariti, kakor da je zvišal proračun.

Rajhenburg. Predavanje, ki ga je nameravala prirediti krajevna Kmečka zveza na Cvetno ne-DELJO po prvi maši v Slovenskem domu, se ne bo vršilo, ker sta oba predavatelja to nedeljo drugo zadržana. Kdaj bo nameravano predavanje, bomo pravočasno obvestili članstvo v časopisu.

Raka pri Krškem. Sušec je samosvoj ko le kaj. Kar po svoje jo »vozi, delo pa čaka. Pa menita vseeno ne bo še niti zamujenega. — Na zadnjih nejmih smo pogrebski tujih kupec, kar pa znatno vpliva na ceno živine. — Da bo modra galica dražja, čitamo. Ce se to uresniči, bo že itak obuhovan kmet ponovno prizadet. — Pri Vidovih v Brezju so ustovidi vrtili v kokonjak, kjer so na mestu pokiali in odnesli skoro vse kokodi. Za ustovidi ni ne sledu ne tira.

St. Gotard. V nedeljo, 14. marca je po kratki, težki bolezni umrl Kralj Franc, posensnik v Zavrhu, kateroga je Vsemoguči v 54. letu starosti odpotkal iz njegovega plodnognega življenja. Kakor je bil pokojnik skrben za svojo družino, prav tako ga je veselil vsak napredek v vsej ob-

Nagradske učinkove V „Družinski Pratiki“ za I. 1937

je pravilno rešilo 1875 reševalcev.

Razdelili bomo 7 nagrad, kot smo razpisali, in zaradi visokega števila reševalcev se 1 izredno nagrade za najlepšo sestavljeni rešitev.

Izredballi smo te-le naslove:

1. nagrada: **Ferdinand Kotnik**, žagar, Ljubljana 41, 26, p. Možirje
 2. nagrada: **Ivan Eržen**, Spodnja Besnica 81, p. Krajiš.
 3. nagrada: **Anton Škraba**, Dolž 81, 58, p. Stopiče pri Novem mestu,
 4. nagrada: **Louis Lampref**, rue Luxembourg 14, Fossa 2, Les, P. d. C., Francija,
 5. nagrada: **Ivan Jančar**, Sadinja vas 81, 22, p. Spodnja Hrušica pri Ljubljani,
 6. nagrada: **Matevž Borko**, Nova Cerkev, p. Vojsnik pri Celju,
 7. nagrada: **Francjo Žetič**, Loke 332, Trbovlje 1.
- Izredna nagrada:** *Otilija Kosl* Šišvija, Kamnik 81, 27, p. Ljutomer.

Vsi navedeni dobe pišemo obvestile in za-znemek knjig, iz katerega si vsak izbere kažijo po svoji volji do višine priznene mu nagrade.

Eprava „Družinske Pratike“.

»Ce nisi razumel, odpri drugič zdesa bojitec. Gospod Vace si je oprostil roko in se vrnil v izbo. Henink se je pa med šumečim drevjem ozrl dolni na ribičovo hišo, okoli katere je besnel vihar. Zasmehjal se je in dvignil pest.

Jarek blisk se je potegnil čez oblake, in votel grom je napolnil širno gorsko dolino.

7.

Zigenot je na poti domov prešel brv čez Aho. Voda je bučala in klokotala v valovečem ločju, vihar je vrtinčao gnal bele pene čez obrežje. Dežja ni bilo, toda brez prestanka je bobnel grom in blisk za bliskom je švigel čez oblake. Dol in gora sta jarko zažarelata, da bi se na mani zopet pogreznila v črno temo. Med drevjem, ki je ječalo pod silo viharja, je bila, kadar je ugasnil slepeč blisk, tako trda noč, da je moral Zigenot tipati iskat poti. Ko je prišel do domačega plota, je začul od hleva sem vreščeče klicati deklo: »Vih! Vih! In iz hiše je odimeval rezki smeh matere Mahtilde.

Zigenot se je prestrašil, zakaj dobro je vedel, kaj ta smeh pomenja, in je urno stekel po griču. Iz odprtih vežnih vrat se je znotrno svetil žar ognja. Ribič je stopil v obširen prostor, ki je bil veža, družinska soba in kuhinja v enem. Stropni trami so bili razkajeni, in pod odprtim dimnikom je vprečno visela lesena zaklopnička, ki se je dala z verigo zapirati, da je zadrževala v prostoru toplosto in ga branila pred vetrom. Ena vrata so držala v Zigenotovo čumnato, druga pa v materino in sestrino spalno izbo. Brunaste stene so bile obite s tankimi drogi, oknice na linah so bile zapahnjene, na steni so viseli skledniki za ponave in kuhinjsko posodo, za lesene krožnike, sklede in vrte. Tu mogična omara, tam okorna skrinja; v enem kotu so stale tri preslice s kosmatimi kodeljami prediva,

v katerih so tičala pol napredena vretanca; v drugem kotu so imele svoj prostor statve; tretji kot je zavzemala lesena klop, in pred njo je stala miza, katera okroglo, grobo obdelano kamnitlo pločo je nosil debel čok; to deblo pa ni bilo v ilovnati in s svežim ločkom posuta tla zabito, temveč vraslo, in njegove na vse strani segajoče hrgaste korenine so bile obtolčene od nakovanih čeviljev. Nad klopjo je visela na eni steni železna oglavnica, verižna srajca, vzbokel ščit in dolgi meč v usnjalem toku — na drugi steni so bila na lesene kline obešena številna zvita predena lepeš in slabše preje. Med obojima durima je bilo k brunasti steni prizidano nizko odprto ognjišče; nad njim so stale na ozkem, črno zakajenem napustku ognjiščno zavetne zeli in rezljani možici. Na ognjiščni ploskvi je švigel in se sukljal okoli izhlapevajočega trinognika brezdimen plamen. Njegov soj je ozarjal Zigenotovo mater, ki je sedela poleg ognjišča v našlonjaju, pogrnjenim z vltivim kožuhom. Oblike iz rumenkaste konopljevine in negiben mir ohromelih nog sta dajala njenemu telesu videz kamnitne sohe. Toda roke so bile stegnjene sinu nasproti, strah in trpljenje sta govorila iz obraza, čez katerega so visele štiri trdo spleteno sive kite na prsi, široko razprtne oči so zalivale solze, in težki jezik je bebljal. V tisti nevrečni noči, ko je voda požrila Zigenotovega očeta, je mati Mahtilda izgubila besedo; samo smeh in jok sta ji še ostala — jok za veselje, smeh za željo in strah.

»Mati?« je zajecjal Zigenot. »Kaj se je zgodilo?« Zenska se je smejalna in bebljala. Menda jo je razumel, ker se je ozrl okoli sebe. »Rotica? Kje je Rotica?«

Mati Mathilda je pokazala z roko, medtem ko je sunek vetrat ognjiščno zahrumel okoli hiše. Tedaj je Zigenot pobledel. »Zunaj!« Planil je proti vratom. Na pregu je obstal, se vrnil, prijet mater za roko in rekel: »Nič si

Nad kobilice. V An-goli so začeli na vso moč zafirati kobilice, ki so ena največjih škodljivcev v tej deželi. Naj navedemo ne-kaj številk iz tega boja proti kobilicam! Samo v okraju Bangue so uničili v 4 mesecih 208.230 ton kobiličnih zaled, 583 tisoč 517 ton nedoraslih in 558.896 ton doraslih kobilic. Ce pomislimo, da bi se iz uničenih zaled razveljal 21 milijard 658 milijonov 312.000 kobilic in da je bilo uničenih 3 milijarde 589 milijonov 953 tisoč teh škodljivcev, ei moremo nekoliko pred-stavljati, koliko je kobilice v tej deželi in kolikih škodljivcev so se rešili. Uničene kobilice bi namreč pošle vsak dan 27 milijonov 558.896 kg rezljeneve.

Turisti med sovjeti je zelo privabljeni. Sedaj se pripravlja 10.000 kribolazev, da se popnejo na vrhove najvišjih gora v Kavkazu, srednji Aziji in zahodni Sibiriji. Skupina turistovskega odseka rdeče vojske se bo spravila na doslej neprema-gano steno v bližini Pika Kana Tengrija, visoko nad 6000 m. V zahodni Sibiriji je še mnogo gora, na katerih vrhove se ni nikdar stopila cloveška

Bil. Bil je predsednik občine Trojane, predsednik in sestavljivatelj gasilske čete Trojane, odbornik krajinske žoltega odbora St. Gotard, hranilnik in posojilnik del mlekarne zadruge v St. Gotardu, odbornik JRZ ltd. Počivaj v miru, dragi France! — Pretekli teden so se vrkile pod vodstvom o. cistercijanca Grebenca iz Stične duhovne veje za žene in dekleta. Krasnim govorom so prisostvovali v lepem številu. Dal Bog, da bi trud gospodja obrodil bogate sadove. — Na praznik sv. Jelita proslavil Kat. prosv. društvo v St. Gotardu Materinski dan z igro: »Sultanova hči in dobiti vrtnarce ob 8 popoldne v cerkveni dvorani. Vabiljeni ste prav val! Vstop bo prost materam in žensam Kat. prosvetnega društva.

Iz naših društev

Slovenec v Zagrebu. Prva nedelja v marcu nam je prinesla lepo Baragovo proslavo, ki jo je priredilo Slovensko prosvetno društvo v spomin tega velikega misjonarja. Posebno slovesnost sta dala vse prireditve s svojo udeležbo oba slovenski škofi, ki sta se ta dan mudila v Zagrebu pred posvetilne novega belgrajskoga nadškofa dr. J. Ujhája. Že pred 4. uro se je pričela proslava v veličastni igri »Ben Hur«. Med odmorom je zapisal Slovenskoga prosv. društva pozdravil oba škofa in poudaril pomen prireditve, v naslednjem odmoru pa je imel zelo lep govor o Baragi ljubljanski škofi; za njim je spregovoril še mariborski vladik o. Slomšku in o delu, da Slovenski doseže last oltaria. Ko sta oba cerkvena kneza malo pred koncem igre zapuščala dvorano, jima je publike pripredila viharne ovacije. Igra sama je trajala do pol devetih in jo bomo na splošno željio ponavljati na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih. Edor ni bil prvirkat, naj pride sedaj!

Domžale. V Grobljah pri Domžalah bodo priredili koncert slovenskih narodnih pesmi akademiki iz Ljubljane. Na dan sv. Jožeta ob pol 4 popoldne ste vali vabiljeni v Društveni dom. Preskrbite si pravočasno vstopnice, ker je zanimanje veliko in jih bo najbrže zmanjkalo.

Borovnica. Čeprav se malokdaj oglasimo mi iz Cekelburga, vendar nismo brez življenja. Politično se res ne udejstvujemo bogve kaj, zato pa skušamo na prosvetnem polju več delovali. Živahno življenje je v naši prosvetni dvorani. Samo lepe in resne igre najdejo na našem odru prostor. Še nam je v spomin lepa fantovska igra »Luč z gorac in dravnačima uprizoritev »Živ pokopan«. Obe sta bili

lepo odigrani; zvabili sta resne misli in tudi solze. Za praznik sv. Jožeta se živahno pripravlja fantovski odsek s sportno-gimnastičnimi vajami, deklinski krožek pa z lepimi simboličnimi vajami. Da bo program še bolj poživljen, bodo tudi otroci nastopili z ljubkimi prizorčki in petjem. Na to sportno akademijo vse farane in sosedje naše fare lepo vabilimo.

Snslednik. Na praznik sv. Jožeta objava svoj 60. god po vsej Gorjenki in še daleč okrog znani Burgar Jože, veleposestnik in župan smleske občine. Tudi »Domoljub« tega jubileja odličnega moža ne sme pozabiti, kakor ga ne bodo pozabili župljeni in občani v Smledniku. Zakaj vsi prijatelji in znanci gosp. Burgaria vidijo v njem vzornega gospodarja, skrbnega župana, posebno pa pozrtvovalnega zadružarja in javnega delavca, kmetje pa zlasti umnega stanovskega tovarša v svetovalca. Bog daj jubilantu tako čistost še naprej kot jo kaže sedaj pri svojih šestih križih!

Kamnik. Na Jožetovo, ob 8 zvečer bo pevski zbor akademikov »Naša pesem iz Ljubljane« priredil v Kamniškem domu koncert slovenskih narodnih pesmi. Nekatere pesmi se bodo v prireditvi zborovega dirigenta prvič pele. Vsi, ki vam je priša naša slovenska narodna pesem ne zamudite te lepe prilike!

Mavčice. Na praznik sv. Jožeta bodo naši fantje in dekleta na društveni prireditvi pokazali, kaj so se naučili v svojih društvinah v zimskem času. Poleg različnih telovadnih in športnih vaj, pri katerih bodo nastopili tudi naši najmlajši, bomo videli in slišali še marsikaj drugega zanimivega. Pridite!

Vrhopolje pri Moravških. Kat. prosvetno društvo vabi k predstavi na Cvetno nedeljo, dne 21. marca na Belo nedeljo, dne 4. aprila ob 8 popoldne v Društvenem domu na Vrhopolu. Na sporedu je igra »A njea nič, vojna drama v 6 slikah. Igra nam kaže žalostno sliko iz svetovne vojne, ki bo vsakega gar ganila. — Pridite!

Sv. Helena. Slov. kat. izobr. društvo pri Sv. Heleni uprizori na Cvetno nedeljo ob 3 pop. misterij »Slehernik«. Ker se igra ne bo ponavljala,

ne dela skrbi, vrnem ti otroka!« Mati Mahtilda se je oklenila s prsti njegove roke, pogledala k njemu in pokimala; njene roke so drhete in svelte solze so tekle po licih.

Zigenot se je nasmehnil in odšel skozi vrata. Komaj pa je stopil na prost, v besneči vihar, ga je stresel plah nemir; urno je segel po veslu. »Viho! Viho!« je zavpl.

A pritekla je samo dekla. »Hlapec je šel vasovat nekam, ne vem kam!«

Zigenot je zavihnil veslo na ramo in se pognal po gricu dol proti lesi; za njim dekla. Ko sta prispeila na prod, čez katerega je vsak nov val razil penaste curke vode, se je jarko zabliskalo. V žareči svetlobi je uzrl Zigenot enodebelnik na obrežju. »Ah, ti moj Bog,« se je ustrial, »vzela je samo mali čoln!« Vrgel je veslo v enodebelnik ter se na kolennih in oblit z vodnimi penami uprl z ramo ob težki čoln. Dekla mu je hotela pomagati, toda še preden je stegnila roke, se je čoln že zibal na valovih, in Zigenot je stal v njem in vdeval veslo v bekovu ručo. V silnih zamahih je gnal enodebelnik, ki je z ritem tleskal ob dvigajoče se valove. Blisk za bliskom je ožarjal temo. Zigenot je prežeče gledal po ribniku, toda videl je samo vrtince bele vode. »Rotica! Rotica!« je zavpl, da se je razlegalo; toda njegov klic je zadušilo bučanje viharja, in odgovora ni bilo od nikoder; samo gori na Vacejevem dvorišču so tulili in zavijali psi.

Francozi in Angleži. — Dama trdi v družti, da so Francozi bolj vlijadni kot Angleži. Prisotni Angleži jih ugovarjajo. »Saj sami Angleži to priznavajo,« ga tavnre dama. »Saj to je pa dokaz njihove večje vladnosti.«

belo se peneče valove in sive gmote megel, ki jih je gnal vihar dol z gorskimi strminami.

»Rotica! Rotica!«

Tedaj se je sem od Falkenštajnske stene odzval ihček krlik.

»Že prihajam, Rotica!« je zavriskal Zigenot in se vrpel z vsem telesom na drog. Zamahi so gnali čoln čez kipeče vodne grebene in vedno bliže se je primikalna črna stena. Blisk je obiliznil gore, in vognjenežanju, ki se je razili čez kuhajoče se vodo, je videl Zigenot čolniči viseti na navpično iz vode vstajajoči steni in butati ob peč — ali dve postavi je nosil čoln in štiri roke so se oklepale bornega grmiča, ki je rastel v skalni razpoki. Vroč strah je presunil Zigenotovo srce, in z njegovih ustnic se je utrgal jecav vzklik. Tedaj je bilo zopet vse v temi. Toda enodebelnik je drčal proti steni, veslo je škrivalo in pene lomečih se valov, ki jih je gnal vihar, so zagrinjale čoln in čolnarja. Zopet se je posvetilo — enodebelnik je drčal tik ob belopenastem čolniču z obemi dekleti — Zigenot je izpustil veslo, iztegnil obe roki, objel Vacemanovo hčer okoli ledij in jo zavihnil k sebi v čoln. Reka je omahnila, njene roke so se oklenile ribičevega vratu in težko je obvisela na njegovih prsih. Zigenot je objemal dekleta; čutil je drget njenega telesa, utrip njenega srca, vroči dih njenih ust — kakor žerjavica ga je zapeklo po vsem telesu in do srca in roke so mu burno zadrhitele. Tedaj je od skale skozi hrum in šum jeknil v smrtnem strahu Edeirotin glas: »Tonem! Tonem!«

Zigenot se je prebudil. »Rotica!« je zavpl pridušeno in njegove roke so izpustile Reko, da se je opetekla in zgrudila na dno čolna.

»Zigenot!« Tik ob enodebelniku je kriknil prodirljiv glas, ne več pri steni, ampak Zigenotu pri nogah, med valovi.

IZ ŽIVLJENJA KMEČKIH ZVEZ

Dekliški tečaj K. Z.

Velika razgibanost je sedaj med kmečkimi ljudstvom za Kmečko zvezo. Pomen stanovalcev organizacije so spoznali po večini vsi kmetje in uvideli, da je njihova rešitev samo v močni stanovalski skupnosti. Občni zbor delegatov, ki se je vrnil dne 7. marca v Ljubljani je dokazal, da se je nač kmet z vso ljubeznijo okelel te svoje organizacije, v kateri je prepričan najti rešitev iz težkega položaja. Ne samo gospodarji in gospodinje, tudi kmečka mladina, moška in ženska je začela v Kmečki zvezi živahnno delovati, zavedajoč se, da na njej sliši doberšen del uspeha.

Današnji čas zahteva mnogo od človeka, tudi od kmečkega. Če hoče pravilno uravnati svoje korake, mora vedeti, kaj se okoli njega dogodi. V vseh važnih vprašanjih mora biti na jasnom, pojmi man morajo biti čisti. Kdor pa pozna razmera našega kmeta ve, da ima zelo malo prilike izobraziti se toliko, da bi si lahko o vsaki stvari ustvaril pravi pojem. Za izpopolnitve te praznine skrb, tudi Kmečka zveza, zato pa prireja veliko število tečajev. Zlasti skrb, da se kmečka mladina izobrazi, da postane odporna proti tujim vplivom in da dobri že v mladih letih podlago za pravilno ocenjevanje vseh mogočih vprašanj.

V to svrhu je Kmečka zveza priredila v januarju 9 dnevni tečaj za kmečke fantje, v marcu pa za kmečka dekleto. O prvem smo na tem mestu že poročali, o drugem, ki se je zaključil pretekli teden pa pričasamo poročilo danes.

35 krepkih deklej iz vseh krajev Slovenije je sodelovalo na tem tečaju. Tečaj je trajal en teden, vsak dan pa je bilo po 6 in več ur predavanj, poleg njih so si ogledala dekleta vse zanimivosti Ljubljane. Objekale so dr. Krekovo gospodinjsko šolo v Šiški, muzej, Jugoslovansko tiskarno itd. Predavatelji so bili najboljši, pravi kmečki smonji, ki so znali podati težave kmečkega ljudstva in natiskati rane, pod katerimi danes trpi. Prav vsa važna vprašanja so bila obravnavana, seveda v širokih obrobih, vendar dovolj jasno, da jih bodo lahko same izpopolnile s praktičnimi izkušnjami. Glavne misli predavanj so si zapisovale v za to pripravljene zvezke, da jih bodo služile tudi po-

znej, ko bodo delalo v svojih odelkih. Na predvečer zaključka so priredile kmečki večer, na katerem so pokazale, kako si zamislijo prireditve v naslednjih letih.

Zdajšnji dan pa je bil določen za posmeno načelo in izpraševanje. Iz enovi, ki se je na tečaju predavala so morale odgovarjati na posmerna vprašanja. Videlo se je iz odgovorov, da so predavanja pozitivno poslušala in si vse bistveno dobro zapomnila. Se med izpraševanjem je prišel na zaključek tudi g. ban dr. Marko Natlačen, ki je z zanimanjem poslušal izpraševanje, nato pa imel na tečajnici lep nagovor.

Vse tečajnice so vzpodbudilne besede g. banja sprejele z navdušenjem, v imenu vseh pa se mu je zahvalila gospodinja Sagajeva. Gospod ban je nato posebno izročil vsem tečajnicam ljudne diplome, kot izkazilo o udeležbi tečaja z motom iz Zupančeve pesmi: Sveti si zemlja in blagor mu, komur plodi.

Zborovanje v Guštanju

Preteklo nedeljo so je vrstilo v Guštanju za vse meščko dolino veliko kmečko zborovanje. Na tem zborovanju so nastopili kot govorniki načelnik Kmečke zveze g. Brodar, Kotnik Beno, kmet v Podkratu, Martelana Karel, kmestijeld referent, Kogovnik Jurij in Vrhovnik Ivan. Udeležba na tem zboru je bila velika, ker zanimanja za Kmečko zvezo je med tamoznjimi kmečkimi ljudstvom močna. Ob tej priliki je bila ustanovljena tudi Okrajska kmečka zveza s sedežem v Guštanju.

K. Z. v Trebelnem

Misel za stanovalce skupnost našemu kmetu si roč tuja. Dobro se zaveda, da danes ne pomeni posameznik nič, da pa more močna stanovalska organizacija dosegi marsikaj. Visoko gori leži vas Trebelno, o kateri bi človek mislil, da se ne zanimal za vprašanja današnjega časa, se manj pa bi jem pripisoval, da se zanimalo za organizacijska življence. Vendar je tudi ta vas občutila potrebo, da se združi z močno stanovalske organizacijo Kmečko zvezo in da pomaga tudi ona pri ureševanju analog, ki si jih je nadela. Težke so prilike tamoznjemu kmetu.

R A Z N O

Vodni traktor je izdelal nek ameriški inženjer. Namenjen je za iskanje zlakov, ki ležijo na morskom dnu. Traktor je nad dva metra dolg ter tehta izven vode 800 kg, elektrika ga žene, da dosega pod vodo dva kilometra na uro. V njem sedi potapljač, ki vidi s pomočjo posebnega reflektora 60 metrov pred se. Z vodnim strojem namenjavo določevati ležišča potopljenih ladji, kar je bilo doslej najtežavnejše delo. S prvim traktorjem bodo sedaj določili, kje ob kalifornijski obali leži potopljeni parniki »Sacramento«, ki ima na svojem krovu zakiad dveh milijonov dolarjev.

Lev je šel na »lime«, v južnoafriškem mestu Johannesburg se je dogodilo nedvtnivo sledče: V bližini mesta poseduje nek kmet tovarno za kuhanje lepila. Ponoci je imel na prostem več velikih sodov lepila, da bi se izčistilo. Prijetni vonj je privabil v bližino levino, ki je nekaj časa opreza okoli sodov, nato pa se je v velikem skoku znašla sredi lepila.

W. Heuff - I. O.:

Pravljice

Mladenci so nemalo strmeli spričo časti, ki naj bi je bil deležen starec, ki so ga imeli za berača; ko je ta šel tja, da bi sedel k šejku, so zadržali nadzornika sužnjev in pisar ga je vprašal: »Pri prerokovi bradi rotim te, povej nam, kdo je ta starci mož, ki smo z njim govorili in ki ga šejk tako časti?«

»Kakoč vzklikne nadzornik sužnjev in od začudenja ploskne z rokami. »Tega moža ne poznate?«

»Ne, ne veimo, kdo je.«

Se vedno so se mladi možje razgovarjali o teh pravljicah in o starcu, dervišu Mustafi. Cutili so se nemalo počaščene, da jih je tako star in slaven mož smatral za vredne svoje pozornosti in da je celo večkrat z njimi govoril in se z njimi preprial. Za pride k njim nenadoma nadzornik sužnjev in jih povabi, naj gredo z njim k šejku, ki hoče govoriti z njimi. Mladenci je srce utripalo. Še nikoli niso bili govorili s tako imenitnim možem niti na samem, kaj šele v tako veliki družbi. Vendar so se opogumili, da bi ne napravljali vtisa nespametnikov, in so šli z nadzornikom sužnjev k šejku. Ali Banu je sedel na bogati blažini in srebal sorbet. Na njegovi desni je sedel starec, njegova revna obleka je počivala na krasnih blazinah, svoje preproste sandale je bil postavljal na bogato preprosto perzijskega dela, a njegova lepa glava, njegovo oko, ki je žarelo dostenjanstva in modrosti, je pričalo, da je vreden, da sedi poleg moža, kakov je šejk.

Šejk pa je bil zelo resen in starec ga je menda tolažil in mu dajal poguma. Mladenci so menili, da je tudi vabilo, naj pridejo pred šejka, zvijača stareca, ki je najbrž hotel žalujočega očeta razvedriti z razgovorom z njimi.

»Dobrodošli, vi mladi možje,« spregovoril šejk,

»dobrodošli v Ali Banujevi hiši. Svojemu staremu prijatelju sem hvaležen, da vas je pripeljal semkaj;

mož sam pa le jezen nanj, da me ni že poprej seznanil z vami. Kateri izmed vas je mladi pisar?«

»Jaz, o gospod, in vam na službo!« pravi mladi pisar, prekriža roke na prsih in se globoko prikloni.

5

Ne pusti nas dalje v negotovosti. Kakor resnično živim, ne vem, kdo je ta mož, ki smo se slučajno z njim spoznali in govorili z njim.«

»No, potem ste smete za srečne šteti, zakaj govorili ste z učenim, slavnim možem, in vse navzoči vas zradi tega časte in občudujejo. To ni nihče drug kakor Mustafa, učeni derviš.«

»Mustafa! Modri Mustafa, ki je vrgajal šejkovega sina, ki je spisal mnogo učenih knjig, ki je mnogo po-

zjega kmečkega ljudstva, eni so same doline in hribi, kateri otežkočajo ljudstvu delovanje v organizaciji.

V nedeljo se je vrnil v tem kraju ustanovni občni zbor Kmečke zveze. Takoj po prvi maši se je zbralo okoli 80 kmetrov, ki se želeli slišati kaj reč o pomenu in delu Kmečke zveze. Vee to jih je razložil tajnik Finec, ki je zastopal glavni odbor. Niegov govor so vasi zborovalci z zanimanjem poslušali in odobravali naloge, za katere urednike so Kmečka zveza bori. Vsi navzoči so se takoj vpisali v Kmečko zvezo in obljubili pomoc, kjerkoli bi bilo treba. V odboru so izvolili krepke in odločne može, ki se bodo potrudili storiti vse za tím širši razmah organizacije tudi v vseh, kjer danes le ni pravega razumevanja.

Iz pisarne Kmečke zveze

V sredo, 17. marca bo pod okriljem Kmečke zveze enodnevni tečaj v Rovtah nad Logatcem, kjer se bo v prvi vrsti razpravljalo o mlekarstvu. Na tem tečaju bo govoril g. Benko iz Ljubljane, priznani delavec na tem polju.

Na praznik sv. Jožeta je sklical pripravljalni odbor v Primskovem pri Litiji ustanovni občni zbor krajene kmečke zveze. O pomenu Kmečke zveze bo govoril zastopnik glavnega odbora. Istega dne ima krajenna kmečka zveza v Braslovčah te dni letni občni zbor.

V nedeljo, dne 21. t. m. priredi krajenna kmečka zveza v Mekinjah pri Kamniku tečaj, ki se bo vršil ob 3 popoldne. Prav tak tečaj je organiziral kmečka zveza v Rajhenburgu, na katerem je predaval strokovnjak iz Ljubljane.

Dolenji Logatec. Krajenna kmečka zveza je imela dne 11. marca strokovno predavanje o sadjarstvu, na katerem je predaval kmetijski referent g. Zorečič. Predavanje se je udeležilo lepo število članov in so pozorno sledili predavatelju, ki je s svojim govorom obrazložil, kako treba uspešno gojiti sadno drevo. Hvala predavatelju za trud! — Dne 14. marca so upororili člani prosvetnega društva lepo igro »Hasan-A ginec«. Igra je po zaslugi igralcev in režiserjev lepo uspel. Tudi dvorana je bila kljub slabemu vremenu polna.

V vsako hišo »Domoljuba«!

sodi. Posrečilo se ji je sicer spet priti na prosti, toplo lepilo pa se je tako opejelo njene kože, da je onemogočila obetežala na teh, kjer so jo nasili druge jutro. Hoteli so jo spravili v živalski vrt, pa je greda izdhnila.

Cuden časopis, L. 1908 je začel v Moskvi izhajati list z naslovom »Časopis bosonogih«. Izhajal v malih nakladih in bil namenjen samo zaupljivim narodnikom. Ta časopis je izdajala družba vlastilcev. V njem so se nahajali najraznovrstnejši nasveti za goljulje, vloome, tativne. Tako je v pr. stalo v tem zanimivem listu pod dnevnimi novicami: Stari tata M. v Aleksijevi ulici 5 je odšel za teden dni na deželo. Hrniček je gluhi, druge služenčadi ni v hiši. List je policija seve takoj zaplenila.

Zenske med seboj. — »Toda, draga gospa, v teh petih letih ste se tako spremestila, da vas nisem več spoznal!« »Jaz pa, huba gospa, sem vas spoznala takoj po vašem starem klobuku.«

Na Kitajskem imajo okoli 300 raznih narečij, ki so tako različna, da se včasih najbližji sosedje ne razumejo.

DOBRO ČTIVO

k. Naš govorniški mojster dr. Mihael Opeka nam je za 40 letnico svojega masništva podal novo knjige: Rimski šmarnice ali Marija v rimskih svetiščih. Pisatelj nas spremeni v 31 kratkih sestavkih po najslavnejših rimskih Marijinih svetiščih in nam o njih zgospeno pripoveduje vse polno zanimivosti. Na Marijine svete kraje in podobe umetniško iznadljivo navezuje najrazličnejša razmisljanja, nauke in pobude. Posamezni popisi so pravi biseri, ki jih bo bralec v tihih, samotnih urah z včinkom in duhovno koristjo spet in spet rad prebiral in dvigal svoje misli in prošte k nebeski Materi. Kratka berila pa bodo hkrati tudi izvrstno služila za šmarinci berilo po cerkvah. Knjiga stanejo brezplačno 15 Din, vezana v celo plaine 22 Din, poštnina 2 Din več. Prodaja jo Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

k Ako kupujete ali prodajate, rabite zanesljivega računalnika. To Vam nudi knjižica »Računar v kronske in dinarski veljavi«, ki stane vezana Din 15 in jo dobite v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Marsikdo ni imel prilike v ljubški žoli, da se z računanjem dodober seznam. Zato vam bo knjižica »Računar« pri vaših kupujih najzanesljivejši pomočnik. Na prvih straneh najdes table, kako preračunaš krome in dinarje in narobe, dalje račune za cene od ene pare (vinaria) do 200 dinarjev pri enem metru, litru, kilogramu, kosi itd. do 1000. Na koncu so table ob pol odstotka do 12 odstotkov na glavnico do 100.000 Din (kron) za en mesec, pol leta ali celo leto.

k Igre za materinsko proslavo. Gledo iger za materinsko proslavo so bili održi vedno v hudi zadregi. Letos pa izide v začetku aprila posebna zbirka mladinskih iger pod naslovom »Slovenski materici«, ki bo vsebovala poteg treh iger za druge prilike pet izvirnih iger za proslavo materinskega dne. Igre so silno ljubke, prisrčne in preproste, tako da bo eno ali drugo izmed njih mogel uprizoriti vsak mladinski oder. Vse vloge so pisane za otroke; pripravljene bodo tudi skladbe za glashene točke. Za uprizoritev so dobrojene posebne ugodnosti. Zbirka se naroča na naslov: Mladinski oder, Ljubljana. Ker je naklada knjige majhna, povraševanje po veliko, naj vsak, ki si želi knjigo nabaviti, pohiti z naročilom, ker po neje najbrž ne bo mogče vsem ustrezti.

»Vi poslušate torej zelo radi zgodbe in čitate radi knjige z lepimi verzi in izreki?«

Mlađenič zardi in odgovori: »O gospod! Za svoj del res ne vem, kaj ib bilo prijetnejše, kakor na tak način dan preživeti. To duha bistri in čas preganja. Vendar vsak po svoje, zato ne grajam nikogar, ki ne —«

»Ze dobro, že dobro,« mu seže šejk smeje v besedo in pomigne drugemu. »Kdo si pa ti?« ga vpraša.

»Gospod, jaz sem po svojem poklicu pomočnik zdravnika in sem sam že nekaj bolnikov ozdravil.«

»Prav,« odvrne šejk, »in vi ste tudi, ki ljubite dobro življenje, vi bi radi včasih z dobrimi prijatelji sedeli pri polni mizi in bili dobre volje. Kaj ne, da sem ugani?«

Mlađega moža je bilo sram, čutil je, da je izdan in da je najbrž starec tudi o njem govoril. Toda osrčil se je in odvrnil: »Seveda, gospod, mislim, da spada k prijetnostim življenja, če moremo biti včasih z dobrimi prijatelji veseli. Moja možuša kajpak ne premoredi več, kakor da pogostim svoje prijatelje z melomani ali podobnimi cenjenimi rečmi, vendar smo tudi pri tem veseli in lahko si je misliti, da bi bili še dosti bolj, če bi imeli več denarja.«

Šejku je ugajal ta pogumno odgovor in ni se mogel vzdržati, da se ne bi nasmejal. »Kdo pa je mlađi trgovec?« vpraša dalje.

Mlađi trgovec se z neprisiljeno vlijudnostjo šejku prikloni, zakaj bil je »z dobre hišo; šejk pa pravi: »In vi? Vi imate veselje do glasbe in plesa? Vi poslušate radi, če dobri umetniki kaj igrajo in pojo in gledate radi umetne plesa, ki jih plesalci proizvajajo?«

Mlađi trgovec odgovori: »Ze vidim, gospod, da je oni stari mož izdal vse naše neumnosti, da bi vas zavabil. Ce se nu je posrečilo vas s tem razvedriti, mi

RADIO

Program Radio Ljubljane od 18. do 25. marca.

Vsak dan: 12 Pločče, 12.45 Vreme, poročila, 13 Cas, spored, obvestila, 13.15 Pločče, 14 Vreme, borza, 19 in 22 Cas, vreme, poročila, spored, obvestila.

Cetrtek, 18. marca: 18 Radijski orkester, 18.40 Slovensčina za Slovence, 19.30 Nac. ura, 19.50 Zabavni kotiček, 20 Koncert Slovenskega vokalnega kvinteta, 20.45 Pločče, 21 Jazz orkester, 22.15 Radijski orkester. — Petek, 19. marca: 9 Cas, poročila, spored, 9.15 Pločče, 9.45 Verski govor, 10 Prenos iz ljubljanske stolnice, 11.10 Pločče, 11.30 Otočka ura, 12 Koncert vsem Jožefom in Jožem, 13.15 Pločče po Željah, 16 Izvenolska izobraževalna žena, 16.20 Veseli svoki, 17.40 O pravčini in družinski plači, 18 Jurij Plečvar (drama), 19.30 Nac. ura, 19.50 Zanimivosti, 20 Spevoviga, 20.45 Godba na pihala, 21.10 Mandolinistični trio, 22.30 Angleški pločče. — Sobota, 20. marca: 18 Radijski orkester, 18.40 Pogovori s poslušalcem, 19.30 Nac. ura, 19.50 Pregled sporeda, 20 O zunanjih politiki, 20.29 Izlet na kmetske — vesela zvončna igra, 22.15 Radijski orkester. — Nedelja, 21. marca: 8 Pločče, 8.30 Telovadba, 9 Cas, poročila, spored, 9.15 Prenos postnih pesmi iz zavodov sv. Stanislava, 9.45 Verski govor, 10 Prenos cerkvene glasbe, 11.15 Pločče, 11.30 Otočka ura, 12 Pločče po Željah, 13.15 Koncert komornega tria, 16 Pregled jugoslov. zavarovalstva, 16.20 Radijski orkester, 17 Kuetijska ura, 17.20 Radijski orkester, 18 Koncert kvarteta rogov, 19.30 Nac. ura, 19.50 Slovenska ura, 20.30 Koncert malih harmonikarjev, 21.15 Pločče 21.30, Radijski orkester, 22.15 Operna glasba. — Ponedeljek, 22. marca: 18 Zdravniška ura, 18.20 Pločče, 18.40 Slovenska nar. pesem, 19.30 Nac. ura, 19.50 Zanimivosti, 20 Cerkvene pesmi Gregorja Ribarja, 21.15 Ura moderne francoske klavirske glasbe, 22.15 Pesmice za kratek čas. — Torek, 23. marca: 11 Sodski ura, 18 Radijski orkester, 18.40 Preporod grške omike po Arabih, 19.30 Nac. ura, 19.50 Zabavni zvočni tehnik, 20 Skladateljska ura, 21.15 Narodne pesmi, 21.30 Koncert radijskega orkestra. — Sreda, 24. marca: 18 Mladinska ura, 18.20 Kako napravimo terarij, 18.40 Koncentracija gospodarstva, 19.30 Nac. ura, 19.50 Šahovski kotiček, 20 Reserviranje za prenos, 21.30 Radijski orkester, 22.15 Radijski orkester.

je všeč, da sem vam bil v zabavo. Kar se pa tiče godbe in plesa, priznam, da je ni kmalu stvari, ki bi me bolj veselila. Vendar ne mislite, da vas zato grajam, gospod, če tudi vi ne —«

»Dovolj, ne dalje! vzklikne šejk, snehljaje zavračajoč ga z roko. »Vsak po svoje, hočete reči; ampak tam stoji še eden; to je pač oni, ki bi rad popotoval? Kdo pa ste vi, mlađi gospod?«

»Slikar sem, gospod,« odgovori mlađi mod; »slikam pokrajine na stene dvoran, pa tudi na platno. Tuje dežele videti je seveda moja iskrena želja, zakaj tam se vidijo vsakovrstni lepi kraji, ki se dado zopet za stike porabititi; in kar se vidi in naslika, je ponavadi lepše, kakor kar si človek samo izmisli.«

Šejk je gledal zdaj lepe mlađeniče in njegov pogled se je zresnil in stemnil. »Imel sem nekaj tudi jas ljubega sina,« je dejal, »in ta bi moral biti zdaj tudi takoj velik kakor vi. Bili bi njegovi tovariši in spremjevalci in vsaka želja bi se vam sama od sebe spomnila. Z onim bi bral, s tem godbo poslušal, s tretjim bi povabil dobre prijatelje in bi bil vesel in dobre volje in s slikarjem bi hodil ven v lepe pokrajine in jaz bi potem vedel, da se vedno zopet povrne k meni. Toda Allah ni hotel tako in vdam se v njegovo voljo brez mrmljanja. Toda v moji moči je, da vam kljub temu izpolnim vaše želje in hočem, da grete veselega srca od Ali Banuja. Vi, moj učeni prijatelj,« je nadaljeval in se obrnil k pisarju, »boste odslej stanovali v moji hiši in boste oskrbovali mojo knjižnico. Lahko boste še nabavili, kar boste hoteli in smatrali za dobro, in vaše edino opravilo bo, da mi boste pričovali, če boste kaj prav lepega braji. Vi, ki radi dobro obedujete med prijatelji, boste nadzornik mojih zabav.«

DROBTINE

Plavajoči hotel. O največji ladji sveta Queen Mary smo že nekaj poročali. Krstili so jo in je že davno nastopila svojo prvo vožnjo v Ameriko. Ženejo jo turbine, ki dajejo 200 000 konjskih sil. Ladja je dolga 306 metrov, visoka pa okroglo 40 metrov. Dimniki na ladji so tako veliki, da v vsakem lahko včrti stote štiri lokomotive, pa je še dovolj prostora vmes. Oprava v različnih razredih je iz mahanagonijevega lesa, vsaka kabina ima tekočo mrzlo in gorko vodo, povsod so vedeni prezačevalni polog jedilnice, ki je 25 m dolga in razkošno opremljena, je kulinarij salón, prostor za pive, velika knjižnica z 2000 knjigami, igrašča soba za otroke, kino-dvorana, plesišče in še kopališče. Na ladji so posebne prodajalne tobačna, cvetnic, raznib prigrizkov in še drugih bolj ali manj potrebnih redi. Za primer naredite je pripravljeno celo brodovje rešilnih čolnov, v katerih je v vsakem prostoru za 160 oseb. Ladja posudeje tudi dve brezični oddajni postaji. Za preplekanje ladje od zunaj in znotraj so porabili 315.000 litrov barve, za zavese in lahke odevje, blazine itd. so rabili 21 ton blaga! Preprog za kabine in dvorane so porabili okroglo 10 milijonov metrov. — Vseb posod je na ladji 200.000, londenih, porcelanastih in steklenih. Ladja je torej resnično plavajoči hotel, kakršnega težko najdeš tudi v vremenu.

Nekaj o knjigah. Najstarejša knjiga na svetu je shranjena v Narodni knjižnici v Parizu. Knjiga je pisana leta 3350 pred Kr. Našel jo je učenjak, po katerem je tudi dobila imena, v nekem grobu pri Tebah. — Največja knjiga na svetu je neki anatomski atlant. Knjiga je 1 m 90 visoka in skoraj 1 m široka. Ta anatomski atlant so tiskali od leta 1823 do 1830 — Najmanjša knjizica na svetu je komaj 10 mm velika. Knjizica je bila na tisknjena v Padovi in vsebuje na 208 straneh med drugim tudi še neobjavljeno pismo slavnega učenjaka Galileja iz leta 1615. — Najtežja knjiga na svetu je sv. pismo, ki ga je napravil neki misjonar v ameriškem Los Angelesu. Knjiga tehta 2200 kg. Debela je blizu 2 in četrt metra. — Najbolj razširjena knjiga na svetu je še zmerom sv. pismo, ki je prevedeno na več kot šeststo jezikov

in narečij. Svetega pisma utegne biti danes kakih šeststo milijonov izvodov. — Najstarejša mladinska knjiga »Ezopove basnic, je izšla 1. 1540.

Kako sodi kitajski mandarin o krščanstvu. — Dne 26. novembra 1935 so uprizorili gojeni jezuitskega kolegija v Sienhsienu (kitajska pokrajina Hopej) igro iz časov katakomb za omdolna pogane in katehumene. Pod vtisom predstave je ob koncu spregovoril novi mandarin kratke, a pomenilive besede: »Naša dežela potrebuje ljudi, ki vedo, kaj zahteva pravčnost in ki so obenem tudi močne volje, da se morajo držati teh načelnih stavkov. Imamo take ljudi, ki tega ne uvidijo, imamo pa tudi take, ki kljub spoznanju nimajo moči, da bi se ravnali po teh načelih. Odločnost se pridobi z vero. Če sem se jaz pred nastopom meni dolobeno naloge pomislil in vzamnil, sem pa sedaj pomirjen, ker vem, da je v mestu mnogo kristjanov.«

Logar je v lovišču naletel na dva lovca ter ju vlijudno vprašal po lovskih kartah. Na njegovo presenečenje pa je eden izmed lovcev skočil ter zbežal, logar pa seveda za njim. Ko ga je po dolgem času dohitel, je lovec izvlekel iz žepa lovsko dovoljenje, ki je bilo popolnoma v redu. »Ja, zakaj pa ste zbežali, ka pa imate lovsko kartu?« je vprašal začuden logar ter si briral potno čelo. »Zato, ker je moj prijatelj ni imel.«

V neki tovarni so se dogajale tativne in zato je ravnatelj naročil vratarju, da vsakogar preide, kadar bo zopet kaj zmanjkal.

Nekega dne je ravnatelj baš naletel, ko je vratar vsakemu delavcu stikal po žepih. »Kaj pa je zopet zmanjkal?« ga je vprašal. »Samokolnica,« gospod ravnatelj.

Oče: »Učitelj mi piše, da mu je nemogoče, tebe česa naučiti.«

Sinko: »No, vidite oče, ali nisem vedno trdil, da je naš učitelj zanic.«

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo knjižnične potrebitine ali prodajajo svoje pridelke ali isčejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vašencev in narobe.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Detelinu semu zmeito, je izborno krmilo za govedo. Cena 75 par za kg. Sever & Komp. Ljubljana.

Seno na proda Par tisoč kilogramov pravvrstnega sena se proda v Smledniku 32 (poleg cerkve).

Rmetovalci! Crpalko za gnojico, pluge, brane in vse drugo orodje, poljedelske stroje, tebelarske potrebitine, razstreljava i. t. d. dobite po znižanih cenah v železarni Fr. Stupica, Ljubljana, Gospodinska cesta 1.

Gospodarski kram najraje iz gorskih krajev, ter hlapca sprejemem. Nastop službe takoj. — Saša Star, Trdč 13.

Zastoni! A ne zastonji, na pol zastonji, dobite izgotovljeno obliko ali po narodu pri Mohoriču v Žužemberku.

Najlepše oblike dobre kvalitete boste nakupili za pominad v največji izbi pri Prekeru. Sv. Petra c. 14.

Novaškega valenca za sekire sprejemem takoj z vso oskrbo. Josip Cuk, kovač za sekire, Rovte št. 71 pri Logatcu.

Prekljuc Obdolženca Luteršek Pavel, delavec v kočar v Gorici št. 33 prekliceta in obdaljujeta kot nosovanje vse žalitve, ki sta jih izrekla napram zasebnemu tožilcu Lavrič Ignaciju, predsedniku občine Moravče in posest v Hrastu št. 24 na dan občinskih volitev v Moravčah dne 25. 10. 1936 in se mu zahvalita, ker je umaknil proti njima radi prekljuka gasebno tožbo. — Brdo, dne 18. februarja 1937. Luteršek Pavel, Mihelčič Anton.

Lipov les okrogel, kuhinjski, Hrovat, podobar, Domžale.

Vinske trte in vrtinice prodaja trtničar Krajsek, Jaglenica, Radeče.

Kmetičko dekle ter enega fanta od 15 do 18 let, ki je vajen kmetičkega dela, sprejemem takoj. Franc Smolej, Kor. Bela št. 64 p. Slov. Javornik, Gorenjsko.

Hrožna žaga na prodaj v zelo dobrem stanju. Anton Štebe, tesarstvo, Moste p. Komenda.

Pastirija poštenega, starega od 13 do 15 let, sprejemem. — Košir France, Bistrica, Trdč 13.

Delavca poštenega, za prešanje olja in kmetiška dela, sprejemem. Oskrba v hiši. — Komesar Avgust, Senica, Medvode.

Srednje posestvo se ugodno proda. Peščnik 13, Višnja gora.

Vallina jajca rjavih šta, košči se dobe v Grobljah (Društveni dom), pošt. Domžale.

Kmetičko dekle srednje starosti, vajeno kmetičkega dela in tudi kuhe, dobitna v župnišču — Ponudbe na upravo Domoljuba pod štev. 4124.

Pošteno dekle skozi vzgojeno, pridno in lepo vedenja, začetničko, sprejemem v službo. Pisati je na S. Češnovar, Ljubljana, Gradišče 4. Spročiti je starost, zblevanje plačo, event priporočilo in naslov.

Starščko osebo z nekaj kapitala sprejemem takoj v dosmrino oskrbo na deželo. P. p. Raka 85, Dolenjsko.

Tračno žaga (Band-slige), lesen, dobro obranjena in transmisija, se proda po nizki ceni. Natančni pogoji prijevoz Petrelj, mizar, Škofja Loka.

Garadi bivanja v inozemstvu prodam posestvo za 3 glave živine, ob prometni cesti. 30 minut od postaje Medvode. Vprašati Zbilje 12

Mizarskega valenca sprejeme France Kuhar, Vižmarje št. 69, St. Vid nad Ljubljano.

Vrtna jagoda rodijo vse leto. Velikocvetni nagelji eveljijo vse leto. 300 zrn Din 10—, sadike komad Din 1—. Naročite lahko v znamkah. Nudim tudi marelice za vrtove, ciprose za ograjo in grobove. — Antrel Jemec, vrtnar, Maribor, Kolodvorska 4.

Hlepca vajenega kmetičkih del, sprejemem takoj. Spodnje Gameljne štev. 26, St. Vid nad Ljubljano.

Dekle vajeno vseh kmetičkih del, z daljšimi spričevali, sprejemem takoj. Zgorjna Šiška 29.

Dekle vajeno kmetičkih del, sprejemem takoj. Dravje 62.

Reštarji, pozor! Priporočam Vam poleg raznoga reštarškega blaga še posebno prvo-vrstna žimnata sita, pastrije in vse druge vrste sit, ki so tudi nedosegljivo lepo in trpežno obitja po najbolji znižani ceni pri tvrdki: Stefan Lovšin, začela sijarskih izdelkov v Šaševcu, Ribnica na Dol.

Vajenca rabim za kleparsko obrt. Gorupič, Novo mesto.

Srajce in kravate za praznike v največji in najlepši izbi dobite najcenejše edino le pri
P.I. GORIČAN, Ljubljana, sv. Petra c. 29 in 30

Sodnik: »Preden vas obesimo, izrazite lahko še poslednjo željo.«

Otoženec (brivec): »Nič drugega si ne želim, samo govpoda državnega pravdnika bi rad še obril.«

»Lenka,« je nagovoril oče svojo hčerko, »ravnokar je bil Matija pri meni in obljudil sem mu, da te lahko vzame.«

»Toda, oče, jaz ne maram proč od matere.«

»Zaradi tega ne bodi žalostna, saj jo lahko vzameš s seboj.«

Soliden nakup

damskega volnenega blaga za pomladanske plačke in oblike ter razno manufakturo nudi državnim uradnikom tudi na obroke

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Tyrševa 29 (Mlada Gospodarske zveze)

Do prekljuka nudimo blago deloma tudi na branilne knjižice članic Zadržne zveze, Ljubljana.

Vam pomaga, da zadobite zopet zdravje s pomočjo

zdravilnih lastnosti bilja.

Ne boste sam sebi sovražnik!

Bolezni pri meni in bolečine ob mesečnem perilu (menstruaciji) ublaži Hersan-čaj.

Ali Vas ovira debelost?

Bili radi vtiči? Teda uporabljajte HERSAN-

ČAJ

Zakaj trpite bolečine revmatizma in protina, sko to je potrebno. HERSAN-ČAJ je sredstvo, ki

Vam more olajšati muke.

HERSAN-ČAJ poniaga pri arteriosklerozi in hemoroidih (zlati žili).

Ali res še ne veste, da je HERSAN-ČAJ dobro

društvo pri obolenju želodca, jetre in ledvic.

HERSAN-ČAJ se dobiva v izvirnih zavojih v

več lekarnah.

Zahvaljujte brezplačno brošuro in vzorec od:

•RADIOSAN•, Zagreb, Dukljaninova ulica štev. 1

Reg. St. 1984 EJ

»Ali je tvoja žoga, fantek?« je vprašal vrtnar.

Fant je bil v zadregi. »Ali je kakšno okno

ubito?«

Vrtnar: »Ne.«

Fant: »Potem je žoga moja.«

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

registr. zadruga z neom. zavezo

LJUBLJANA, MIKOŠČEVA cesta 6,
v lastni palači

obrestuje hranične vloge najugodnejše

Nove vloge vsak čas razpoložljive
obrestuje po 4%, profi odpovedi po 5%

Tkanine
za razno perilo
zastore itd.

MOLINO nebeljeno platno	4.50	PLATNO za rjuhe izredno močno	19
PLATNO za otroško perilo, trpežno	6	NANKING za perje dobra neprodorna vrsta	19
ŠIFON, dobra mehka vrsta	10	ZASTORI iz bele karirane kongres tkanine	8

Sfermecki
CELJE 19

CENIK
IN VZOREC
ZASTORI

BRINJE, FIGE in SLIVE
dobite v načoljški kakovosti pri
Fran Pogačnik d. z o. z. Ljubljana
Tyrševa (Dunajska) cesta 33 — Javna skladišča

KOLESA!

vseh svetovnih znak načoljške kakovosti, kakor tudi vse kolesarske potrebujoče po zelo ugodni ceni in tudi na branični knutičice okrajne hranilnice Skofja Loka. — Nadalje tudi vseverno blago železne stroke, kakor tudi vsa umetna gnoila, semena, stavbeni material, steklo, porcelan itd.

nudi staro znana trgovina

A. Kašman nasi. **M. Ferjanč**
v Škofji Loki

Zahvala.

Ob bridiči izgubi prerano umrlega našega nenadomestljivega sina, brata, strica, svaka

Hribar-ja Cirila

se vsem, kateri ste na katerikoli način stregli in pomagali v težkih nepravokovanih trenotkih, nam stali ob strani ter najhajti našo najglobjo bol — iskreno zahvaljujemo. Tisočera Vam hvala! Bog plačaj!

Nenadomestljivo smemo, sta in ostali Hribar-Jovi.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V KAMNIKU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranične vloge in jih obrestuje po dogovoru do 5% — Jamstvo presega večkratni znesek vseh vlog.

Te za Veliko noč rabite lahko obutev

Bata

Za pomladansko sezijo je
dospela velika izbira krasnih štofov za moške in
ženske obleke. Vas najljudejne vabim, da me o
prički počastite s svojim cenom obiskom ali naro-
čilom. Najsolidneje cene. ... Priporočam se z velikim
spodobovanjem.

Anton Savnik, Škočja Loka

je pravkar
posvetovali o potrebi nove kaznilnice. Po dolgo-
trajnem debatiranju so se končno zedinili ter skle-
nili: »Sklene se soglasno, da se nova kaznilnica
zida. Sezidala pa se bo iz materiala stare kaznil-
nice, ki se v to svrhu podre. Vendar pa ostane
stara kaznilnica toliko časa v rabi, dokler se ne
zgradi nova.«

Al. Planinšek
koncesionirana trgovska agencija v bančnih in kreditnih
poslih v Ljubljani, Beethovnova
ul. 14/L. Telefon 35-10. — **vnovčni vloge**
denarnih zavodov najbolje takoj v gotovini vedno
najkulantnejše. Več informacije brezplačno.

*Domoljube stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. — Dopise in spise sprejemajo ureduvštvo »Domoljuba«, naročnino, in-
strukcije in reklamacije pa uprava »Domoljuba«. — Oglaši se zaračunavajo po posebnem ceniku. — Telefon ureduvštva in uprave: 29-92,
29-93, 29-94, 29-95, 29-96. — Izdajatelj: Dr. Gregorij Petjak. — Urednik: Jože Košiček. — Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čeč